

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 25.5.2016
COM(2016) 287 final

2016/0151 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o spremembi Direktive 2010/13/EU o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih
predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev glede na
spreminjajoče se tržne razmere**

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2016) 168 final}

{SWD(2016) 169 final}

{SWD(2016) 170 final}

{SWD(2016) 171 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Avdiovizualni mediji se izjemno hitro spreminjajo zaradi vedno večjega zблиževanja televizije in storitev, ki se zagotavljajo prek spleta. Potrošniki vedno pogosteje dostopajo do vsebin na zahtevo prek pametnih/povezanih televizij in prenosnih naprav. Predvsem mladi potrošniki gledajo videe, vključno z vsebinami, ki jih ustvarijo uporabniki, po internetu. Tradicionalno razširjanje televizijskih programov je še vedno močno prisotno v EU v smislu gledanosti, prihodkov od oglaševanja in naložb v vsebino (približno 30 % dohodkov). Pojavljajo pa se novi poslovni modeli. Izdajatelji televizijskih programov razširjajo svoje spletne dejavnosti, novi udeleženci na trgu, ki zagotavljajo avdiovizualne vsebine prek spleta (npr. ponudniki videov na zahtevo in platforme za izmenjavo videov), pa postajajo močnejši in tekmujejo za isto občinstvo. Za razširjanje televizijskih programov, videe na zahtevo in vsebine, ki jih ustvarijo uporabniki, pa veljajo različna pravila in ravni varstva potrošnikov.

Strategija za enotni digitalni trg za Evropo¹ poziva k posodobitvi direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah², ki bi zajela te spremembe v zvezi s trgom, uporabo in tehnologijo. Od Komisije zahteva, da se osredotoči na področje uporabe direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah ter na naravo pravil, ki se uporabljajo za vse udeležence na trgu³ (zlasti tistih za spodbujanje evropskih del⁴), zaščite mladoletnikov in pravil o oglaševanju.

Komisija je v skladu s to zavezo in zahtevami „boljše zakonodaje“⁵ izvedla naknadno oceno (ki se imenuje tudi „REFIT“, tj. „program ustreznosti in uspešnosti predpisov“). Ocenila je uspešnost, učinkovitost, relevantnost, usklajenost in dodano vrednost EU direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah ter opredelila področja, na katerih se lahko izvedejo poenostavitve brez ogrožanja ciljev navedene direktive.

• Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike

Direktiva Sveta 89/552/EGS, kot je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES in Direktivo 2007/65/ES ter kodificirana v Direktivi 2010/13/EU (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah), zajema pravila za „razširjanje televizijskih programov“ in avdiovizualne medijske storitve na zahtevo. Ta predlog upošteva spremembe na področju avdiovizualnih medijev od zadnjega pregleda, za to da bo direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah zagotovila posodobljen, prožen in v prihodnost usmerjen pravni okvir.

¹ Sporočilo Komisije „Strategija za enotni digitalni trg za Evropo“ z dne 6. maja 2015, COM(2015) 192 final, http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/docs/dsm-communication_en.pdf.

² Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah).

³ Strategija za enotni digitalni trg zlasti omenja, da bo „Komisija [...] preučila, ali bi bilo treba sedanji sistem pravil, ki se uporabljajo za oddajanje in storitve na zahtevo, prilagoditi. Preučila bo tudi, ali bi bilo treba trenutno področje uporabe direktive razširiti, da bi bile vanj zajete tudi nove storitve, ki trenutno v okviru direktive ne štejejo za avdiovizualne storitve, ter udeleženci na trgu, ki niso zajeti v geografsko območje njene uporabe“.

⁴ Strategija za enotni digitalni trg tudi omenja, da bo „Komisija [...] pripravila tudi ukrepe za spodbujanje katalogov evropskih del na platformah za storitve videa na zahtevo“.

⁵ Ocena REFIT direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah je bila napovedana v delovnem dokumentu služb Komisije „REFIT: Initial results of the mapping of the acquis“ (Program ustreznosti in uspešnosti predpisov: začetni rezultati evidentiranja pravnega reda) (SWD(2013) 401 final) in je del delovnega programa Komisije za leto 2015 (Priloga 3 (COM2014) 910 final z dne 16. decembra 2014).

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Ta predlog dopolnjuje obstoječe pravo Unije, zlasti Direktivo 2000/31/ES o elektronskem poslovanju, Direktivo 2003/33/ES o oglaševanju in sponzorstvu tobačnih izdelkov, Direktivo 2005/29/ES o nepoštenih poslovnih praksah ter Direktivo 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji.

Komisija je decembra 2015 sprejela predlog za evropski akt o dostopnosti⁶, ki opredeljuje zahteve glede dostopnosti za širok nabor izdelkov in storitev, vključno z avdiovizualnimi medijskimi storitvami. Zato pri pregledu direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah vprašanje dostopnosti ni obravnavano.

Direktiva 2000/31/ES o elektronskem poslovanju

Trenutna direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah se ne uporablja za vsebine, ki jih ustvarijo uporabniki in so zagotovljene na platformah za izmenjavo videov, saj ponudniki storitev na takih platformah pogosto nimajo uredniške odgovornosti za vsebino, ki je na njih shranjena. V mnogih primerih za te storitve velja direktiva o elektronskem poslovanju, saj sodijo med storitve informacijske družbe.

Direktiva o elektronskem poslovanju od posrednikov ne zahteva, da nadzirajo vsebine, ki jih gostijo; državam članicam dejansko prepoveduje, da bi predpisale splošno obveznost za nadzor ali dejavno raziskovanje dejstev, na podlagi katerih se domneva, da gre za nezakonito dejavnost (člen 15). V skladu z direktivo o elektronskem poslovanju posredniki, in natančneje ponudniki tako imenovanih storitev „gostovanja“, niso odgovorni za kakršne koli nezakonite podatke, ki jih gostijo (člen 14). V smislu direktive o elektronskem poslovanju lahko ponudniki izpolnjujejo pogoje za ponudnike storitve gostovanja samo, če ne vedo za zadevni podatek in ga ne nadzirajo. To izvzetje glede odgovornosti je na voljo le, če ponudniki, takoj ko opredelijo nezakonito vsebino, nemudoma ukrepajo in odstranijo ali onemogočijo dostop do nje.

Ta predlog bi dopolnil direktivo o elektronskem poslovanju v nekaterih točkah, kot je pojasnjeno v razdelku 5 v nadaljevanju, hkrati pa ne bi vplival na že omenjene določbe te direktive in na člen 3 o notranjem trgu.

Direktiva 2003/33/ES o oglaševanju in sponzorstvu tobačnih izdelkov

Direktiva 2003/33/ES prepoveduje oglaševanje cigaret in drugih tobačnih izdelkov v tisku in drugih tiskanih publikacijah, po radiu in v storitvah informacijske družbe. Prav tako prepoveduje sponzorstvo tobačnih družb za radijske programe in čezmejne dogodke. Poleg tega uvodna izjava 14 Direktive 2003/33/ES jasno opredeljuje, da direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah prepoveduje vse oblike avdiovizualnih komercialnih sporočil za cigarete in druge tobačne izdelke v storitvah razširjanja televizijskih programov. Take omejitve so bile na podlagi nadaljnjih sprememb razširjene tako, da zajemajo vsa avdiovizualna komercialna sporočila, vključno s sponzorstvom in promocijskim prikazovanjem izdelkov v avdiovizualnih medijskih storitvah (člen 9(1)(d), člen 10(2) in člen 11(4)(a) direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah). Poleg tega se v skladu s členom 20(5)(e) Direktive 2014/40/EU o proizvodnji, predstavitvi in prodaji tobačnih in povezanih izdelkov⁷

⁶ COM(2015) 615 (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=COM%3A2015%3A615%3AFIN>).

⁷ Direktiva 2014/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o proizvodnji, predstavitvi in prodaji tobačnih in povezanih izdelkov in razveljavitvi Direktive 2001/37/ES (UL L 127, 29.4.2014, str. 1).

prepovedi, ki se uporabljajo za sporočila v zvezi s tobačnimi izdelki v skladu z direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah, uporabljajo tudi za elektronske cigarete in posodice za ponovno polnjenje. Prepoved za komercialna sporočila v zvezi s tobačnimi in povezanimi izdelki je omenjena v uvodni izdaji tega predloga direktive.

Direktiva 2005/29/ES o nepoštenih poslovnih praksah podjetij

Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah podjetij je v EU glavni sklop zakonodaje o poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov, kot je zavajajoče oglaševanje. Uporablja se za vse poslovne prakse podjetij v razmerju do potrošnikov pred, med in po poslovni transakciji, tako spletni kot nespletni.

Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah podjetij zagotavlja tri ravni varstva potrošnikov:

- (1) črni seznam 31 posebnih poslovnih praks, ki so prepovedane v vseh okoliščinah;
- (2) zavajajoče in agresivne prakse, ki se ocenijo na podlagi posameznega primera;
- (3) splošna prepoved nepoštenih praks, ki so v nasprotju s poklicno skrbnostjo, ki se ocenijo na podlagi posameznega primera.

Direktiva 2011/92/EU o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji

Direktiva o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji v celotni Uniji harmonizira kazniva dejanja v zvezi s spolno zlorabo zoper otroke, spolnim izkoriščanjem otrok in otroško pornografijo. Opredeljuje tudi minimalne sankcije.

• Skladnost z obveznostmi na podlagi mednarodnega prava

21 držav članic EU je pogodbenic Evropske konvencije o čezmejni televiziji iz leta 1989 (CETS št. 132), ki je bila spremenjena s protokolom leta 1998. Unija ni pogodbenica te konvencije.

Konvencija omogoča pogodbenicam, da uporabijo strožja ali podrobnejša pravila o programskih storitvah, ki jih oddajajo izdajatelji televizijskih programov pod njihovo pristojnostjo.

Ker so nekatera obstoječa pravila direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah manj stroga kot pravila konvencije, lahko pri izvajanju pravil te direktive s strani držav članic EU, ki so pogodbenice konvencije, že pride do nekaterih razlik med državami članicami EU, glede na to, ali so pogodbenice konvencije ali ne, v okviru njihovih mednarodnih obveznosti. To bi veljajo tudi za nekatere spremembe v tem predlogu, ki bi v direktivi o avdiovizualnih medijskih storitvah uvedel nadaljnja pravila, ki so manj stroga od pravil konvencije.

Za zadeve, ki so zajete v direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah, je Unija pridobila izključno pristojnost za sklepanje mednarodnih sporazumov. Kakršne koli spremembe obveznosti, ki izhajajo iz konvencije, bi torej zahtevale ukrepe Unije.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah temelji na pristojnostih EU za usklajevanje zakonov držav članic, da bi omogočila svobodo zagotavljanja storitev na notranjem trgu (člen 53(1) PDEU v povezavi s členom 62 PDEU).

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Razsežnost avdiovizualnega trga celotne EU se neprestano širi, zlasti zaradi rasti spleta in dejstva, da televizijski kanali postajajo vedno bolj mednarodni. Ob koncu leta 2013 je bilo v EU vzpostavljenih 5 141 televizijskih programov (pri čemer niso upoštevani lokalni programi in okna). Skoraj 1 989 teh programov je bilo ciljno usmerjenih v tuje trge (v ali zunaj EU). Ta delež je narasel z 28 % leta 2009, tj. leto izvajanja, na 38 % leta 2013. Kar zadeva storitve videa na zahtevo, je bilo povprečno 31 % takih storitev, ki so na voljo v državah članicah, vzpostavljenih v drugi državi članici EU (2015). To podpira stalno dodano vrednost ukrepov EU.

Predlog je skladen z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti, saj na splošno ohranja pristop minimalne harmonizacije ter izboljšuje mehanizme odstopanja in izogibanja. To bo državam članicam omogočilo, da upoštevajo svoje nacionalne okoliščine. Države članice so v praksi sprejele strožja pravila, predvsem kar zadeva opredelitev avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo, vzpostavljanje nacionalnih regulativnih organov, spodbujanje evropskih del, zaščito mladoletnikov in komercialna sporočila.

Ker direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah zagotavlja minimalno harmonizacijo, je obstoječa pravila mogoče poenostaviti samo na ravni EU.

Kar zadeva razširitev področja uporabe direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah na platforme za izmenjavo videov, ukrepanje EU zagotavlja skladnost s storitvami, ki so že zajete v navedeno direktivo. Maksimalna harmonizacija na tem področju preprečuje kakršno koli morebitno prihodnjo razdrobljenost zaradi nacionalnih ukrepov.

- **Sorazmernost**

Kot je že bilo navedeno, je predlog skladen z načelom sorazmernosti, saj ohranja pristop minimalne harmonizacije in mehanizmov sodelovanja.

- **Izbira instrumenta**

Predlagana direktiva priporoča uporabo sourejanja in samourejanja, zlasti v zvezi z zaščito mladoletnikov, bojem proti sovražnemu govoru in komercialnimi sporočili. Šteje se, da glavni deležniki na splošno sprejmejo take ureditve in zagotovijo njihovo učinkovito izvrševanje.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- ***Naknadne ocene/preverjanja ustreznosti obstoječe zakonodaje***

Splošna sklepna ugotovitev je, da so cilji direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah še vedno relevantni. Na podlagi ocene je bilo ugotovljeno, da je načelo države izvora omogočilo razvoj in prost pretok avdiovizualnih medijskih storitev po celotni EU v okviru pravne varnosti, hkrati pa je zagotovilo manjše stroške usklajevanja za ponudnike in več izbire za potrošnike.

Sklepna ugotovitev ocene REFIT je bila, da se lahko izvede poenostavitve, predvsem postopkov, ki podpirajo uporabo načela države izvora (tj. meril, ki določajo pristojnosti v zvezi s ponudniki ter postopke odstopanja in sodelovanja, ki v posebnih primerih omejujejo svobodo sprejemanja in ponovnega razširjanja), in nekaterih pravil o komercialnih sporočilih. Nekatera druga pravila niso več ustrezna za doseganje ciljev politike, predvsem zaradi razvoja trga in sprememb vzorcev gledanja. Direktiva se bo tudi poenostavila z usklajevanjem pravil o zaščiti mladoletnikov za razširjanje televizijskih programov in storitve na zahtevo.

- **Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi**

Komisija je leta 2013 objavila Zeleno knjigo⁸ „Priprave na popolnoma zlit avdiovizualni svet: rast, ustvarjanje in vrednote“ ter pozvala zainteresirane strani, da si izmenjajo mnenja o spreminjajočih se medijih in brezmejnem internetu, zlasti o razmerah na trgu, interoperabilnosti ter infrastrukturi, in o tem, kako to vpliva na pravila EU. Rezultati zelene knjige so razvidni iz dokumenta s povratnimi informacijami in povzetka odgovorov, ki ju je Komisija objavila septembra 2014⁹.

V okviru trenutnega pregleda direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah je Komisija izvedla javno posvetovanje¹⁰ z naslovom „Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah – Medijski okvir za 21. stoletje“, ki je potekalo od 6. julija 2015 do 30. septembra 2015.

Glavni rezultati na področju prihodnjih možnosti politike so bili:

- zблиžanje mnenj med deležniki v zvezi s potrebo po morebitni spremembi pravil o področju uporabe direktive, čeprav med deležniki ni bilo skupnega vzorca ali jasnosti glede prihodnjih ukrepov;
- zблиžanje mnenj o potrebi po zagotovitvi neodvisnosti nacionalnih regulatorjev;
- podpora vseh deležnikov za ohranitev sedanjega stanja v zvezi z načelom države izvora; obveznostjo prenosa/najdljivostjo; dostopnostjo za invalide; pravili o pomembnih dogodkih za družbo, kratkimi poročili in pravico do odgovora;
- med deležniki ni bilo jasnega soglasja o komercialnih sporočilih, zaščiti mladoletnikov ali spodbujanju evropskih del.

Med različnimi skupinami, ki so prispevale k posvetovanju, so se pojavili naslednji trendi:

- precejšnji delež predstavnikov sektorja radiodifuzije je pozval k zagotovitvi enakih konkurenčnih pogojev z urejanjem novih storitev in/ali zagotavljanjem večje prilagodljivosti obstoječih pravil;
- potrošniške organizacije so pozvale k okrepitvi pravil direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, ki so usmerjena v zaščito gledalcev, zlasti ranljivih gledalcev;
- internetna in telekomunikacijska industrija ter industrija informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT) so pozvale k temu, da se nova uredba ne sprejme, da bi se ohranile inovacije;
- industrija vsebin je pozvala k okrepitvi pravil, ki so usmerjena v spodbujanje evropskih del na področju vseh avdiovizualnih medijskih storitev.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Komisija je upoštevala naslednje nasvete zunanjih strokovnjakov:

- Priporočila glede politike od **drugih institucij EU**, zlasti Evropskega parlamenta¹¹, Sveta¹², Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹³ in Evropskega odbora regij¹⁴.

⁸ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/consultation-green-paper-preparing-fully-converged-audiovisual-world-growth-creation-and-values>.

⁹ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/publication-summaries-green-paper-replies>.

¹⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/public-consultation-directive-201013eu-audiovisual-media-services-avmsd-media-framework-21st>.

- **Zbrani podatki o stroških in koristih direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah**¹⁵. Vprašalnik je oblikovala projektna skupina regulatorjev držav članic za avdiovizualne medije, ki jo je sklicala Evropska komisija. Predložen je bil regulatorjem držav članic iz skupine evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA¹⁶), ustreznim sektorjem industrije in potrošniškim organizacijam. Vprašalnik je bil poslan maja/junija 2015. V njem so bila vprašanja o koristih in pomanjkljivostih določenih pravil direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, namen pa je bil zbrati tudi kvantitativne dokaze v smislu letnih dohodkov ali neposrednih in posrednih stroškov usklajevanja. Zajemal je pravila o:
 1. komercialnih sporočilih;
 2. evropskih delih;
 3. zaščiti mladoletnikov;
 4. načelu države izvora.

Referenčno obdobje za kvantitativna vprašanja je bilo od leta 2010 do vključno leta 2014.

V raziskavi je sodelovalo 107 udeležencev: 40 komercialnih izdajateljev televizijskih programov (38 %), 20 javnih izdajateljev televizijskih programov (19 %), 18 ponudnikov videa na zahtevo (17 %), 12 nacionalnih organizacij, ki so usmerjene v zaščito mladoletnikov (12 %), 10 nacionalnih organizacij, ki predstavljajo neodvisne producente (10 %) in 4 potrošniške organizacije (4 %). Sodelovali sta tudi ena organizacija, ki predstavlja izdajatelje televizijskih programov, in ena organizacija, ki predstavlja prodajne hiše. Udeleženci imajo sedeže v 19 državah članicah.

- **Študije in mnenja skupine evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA)**. Skupina ERGA se je v svojem delovnem programu za leto 2015 zavezala k zagotavljanju analiz in poročil o štirih glavnih temah: neodvisnost regulativnih organov za avdiovizualne medije; stvarna pristojnost v zlitem avdiovizualnem svetu; zaščita mladoletnikov v zlitem okolju; in obravnavanje vprašanja krajevne pristojnosti v okviru EU. Vsako temo so obravnavale podskupine, ki so vključevale člane skupine ERGA. Prva tri poročila so bila sprejeta

¹¹ Tri samoiniciativna poročila, ki jih je sprejel Evropski parlament. A) „Aktu za enotni digitalni trg naproti“ (2015/2147(INI)) iz januarja 2015 (bo še sprejet); B) poročilo „Povezana televizija“ iz julija 2013 (poročevalka: poslanka Evropskega parlamenta Petra Kammerevert (S&D, DE)), ki poziva Komisijo k oceni obsega, v katerem je treba spremeniti direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2013-0329&language=EN&ring=A7-2013-0212> C) poročilo „Priprave na popolnoma zlit avdiovizualni svet“ iz marca 2014, (poročevalka: poslanka Evropskega parlamenta Sabine Verheyen (EPP, DE)), ki poziva k pregledu direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2014-0232+0+DOC+XML+V0//SL>.

¹² Nazadnje sklepi Sveta, ki so bili sprejeti pod italijanskim predsedstvom EU leta 2014 in ki pozivajo Komisijo, naj „ob upoštevanju hitrih tehnoloških in tržnih sprememb, nastalih zaradi digitalizacije, nujno dokonča pregled direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah in na podlagi rezultatov tega pregleda čim prej in v skladu z načelom subsidiarnosti predloži ustrezen predlog za pregled tega akta.“ [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52014XG1203\(01\)&qid=1463142178610&from=EN](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52014XG1203(01)&qid=1463142178610&from=EN).

¹³ Mnenje, ki ga je sprejel Evropski ekonomsko-socialni odbor septembra 2013 o zeleni knjigi „Priprave na popolnoma zlit avdiovizualni svet: rast, ustvarjanje in vrednote“, <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.ten-opinions.28469>.

¹⁴ Evropski odbor regij je na svojem plenarnem zasedanju od 12. do 14. oktobra 2015 sprejel samoiniciativno poročilo „Pregled direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah“; povezava bo objavljena.

¹⁵ Ker je večina zbranih podatkov zaupnih, so bili uporabljeni v oceni učinka in REFIT na združen in anonimiziran način. Zato odgovori niso objavljeni.

¹⁶ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/commission-decision-establishing-european-regulators-group-audiovisual-media-services>.

decembra 2015 na podlagi pisnega postopka (v skladu s členom 11 poslovnika skupine ERGA). Poročilo o krajevni pristojnosti bo sprejeto leta 2016.

- **Zunanje študije**¹⁷ o izpostavljenosti oglaševanju alkohola, vplivu spletnega oglaševanja na otroke, neodvisnosti regulatorjev za avdiovizualne medije, samourejanju in sourejanju ter standardizaciji:
 - **študija o izpostavljenosti oglaševanju o alkoholu**, da se oceni, ali so pravila o avdiovizualnih komercialnih sporočilih za alkoholne pijače zagotovila zahtevano raven zaščite mladoletnikov¹⁸;
 - **študija o vplivu oglaševanja prek družabnih medijev, spletnih iger in mobilnih aplikacij na vedenje otrok**. Končno poročilo bo objavljeno maja 2016¹⁹;
 - **študija o neodvisnosti regulatorjev za avdiovizualne medije**, ki posodablja prejšnjo študijo o neodvisnosti regulativnih organov. Opisuje nedavne spremembe in razvoj v državah članicah in državah kandidatkah v zvezi z neodvisnostjo in učinkovitim delovanjem regulativnih organov za avdiovizualne medijske storitve. Končno poročilo je bilo objavljeno²⁰ 8. decembra 2015;
 - **študija o samourejanju**, ki pregleduje obstoječe pristope k samourejanju v več državah članicah, njen namen pa je zagotavljanje informacij o relevantnih dokazih glede obstoječih shem in njihove učinkovitosti. Končno poročilo naj bi bilo objavljeno v drugem četrtletju leta 2016.
- **Štiri študije o raziskovanju in zbiranju podatkov, ki bi podprle oceno učinka** morebitnega novega zakonodajnega predloga o direktivi o avdiovizualnih medijskih storitvah, naročenega na podlagi okvirnega sporazuma EAC-22-201²¹. Študije zajemajo: komercialna sporočila, zaščito mladoletnikov, kulturno raznolikost in svobodo medijev/javni interes ter dostopnost za invalide. Osnutki končnih poročil študije bodo poslani Komisiji v drugem četrtletju leta 2016.
- **Dve poročili o Evropskem avdiovizualnem observatoriju** („Študija o podatkih in informacijah o stroških in koristih direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah“²² in „Trgi na zahtevo v Evropski uniji – razvoj v letih 2014 in 2015“²³), ki bosta podani na podlagi okvirnega sporazuma PN/2011-27/A6. Ti dve poročili se bosta osredotočili na:
 - (1) merjenje občinstev;
 - (2) spletno oglaševanje v EU;
 - (3) trg naročnin na storitve videa na zahtevo v EU leta 2014;
 - (4) opaznost filmov v storitvah na zahtevo;

¹⁷ <http://ted.europa.eu/udl?uri=TED:NOTICE:212396-2015:TEXT:SL:HTML&tabId=1>

¹⁸ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-exposure-minors-alcohol-advertising-tv-and-online-services>.

¹⁹

http://ec.europa.eu/consumers/consumer_evidence/behavioural_research/impact_media_marketing_study/index_en.htm.

²⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/study-audiovisual-media-services>.

²¹ <http://ted.europa.eu/udl?uri=TED:NOTICE:279501-2014:TEXT:SL:HTML&tabId=1>.

²² <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-data-and-information-costs-and-benefits-audiovisual-media-service-directive-avmsd>.

²³ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/demand-audiovisual-markets-european-union-smart-20120028>.

- (5) delež evropskih fikcijskih del v vzorcu televizijskih kanalov;
- (6) avdiovizualne storitve na zahtevo, vključno s prihodki in naložbami v izvirne programe;
- (7) linearne avdiovizualne storitve, vključno s prihodki in naložbami v izvirne programske vsebine.

- **Ocena učinka**

Povzetek ocene učinka in pozitivno mnenje Odbora za regulativni nadzor sta na voljo na spletni strani Komisije: XXX.

Preučene so bile naslednje možnosti (za vsak razdelek je poudarjena prednostna možnost):

- (8) Možnosti, ki obravnavajo vprašanje nezadostne zaščite mladoletnikov in potrošnikov na platformah za izmenjavo videov

Možnost A spodbuja samourejanje za zaščito mladoletnikov in potrošnikov na platformah za izmenjavo videov.

Možnost B nalaga obveznost ustreznega ukrepanja v zvezi s platformami za izmenjavo videov za zaščito mladoletnikov in boj proti sovražnemu govoru, ki bi se izvajala na podlagi sourejanja.

- (9) Možnosti, ki obravnavajo vprašanje pomanjkanja enakih konkurenčnih pogojev in pomanjkljivosti notranjega trga

(a) Spodbujanje evropskih del

Možnost A zagotavlja več prilagodljivosti za razširjanje televizijskih programov in storitve na zahtevo v okviru tega, kako izvajajo obveznost spodbujanja evropskih del.

Možnost B ohranja sedanje stanje za razširjanje televizijskih programov in krepi pravila za ponudnike storitev na zahtevo.

(b) Zaščita mladoletnikov pri storitvah na zahtevo

Možnost A krepi raven zaščite mladoletnikov za avdiovizualne medijske storitve na zahtevo, poenostavlja pojem škodljive vsebine in spodbuja sourejanje EU v zvezi z deskriptorji vsebine.

(c) Načelo države izvora

Možnost A poenostavlja in izboljšuje pravila o pristojnosti ter postopke sodelovanja.

(d) Neodvisnost regulatorjev

Možnost A zahteva od držav članic, da imajo neodvisen regulativni organ, in določa več zahtev, ki podpirajo neodvisnost in učinkovitost takih organov. Vloga skupine ERGA v zvezi z usklajevanjem in svetovanjem je okrepljena in vključena v direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah.

- (10) Možnost, ki obravnava vprašanje pravil o komercialnih sporočilih, ki ne služijo več svojemu namenu

Možnost A omogoča večjo prožnost nekaterih pravil o avdiovizualnih komercialnih sporočilih.

S kombinacijo najprimernejših možnosti naj bi se zagotovilo najboljše ravnovesje med potrebo po uvedbi prilagodljivosti v zvezi s trenutno ravno urejanja in zagotavljanjem ustreznega varstva potrošnikov.

Na eni strani bo industrija izkoristila prednosti prožnejših kvantitativnih pravil o komercialnih sporočilih. Večja učinkovitost načela države izvora in zahteve za neodvisnost regulatorjev bi izboljšale poslovno okolje, v katerem delujejo udeleženci na avdiovizualnem trgu.

Po drugi strani pa se bo zagotovila visoka raven varstva potrošnikov z omejeno razširitevijo direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah na platforme za izmenjavo videov in okrepitevijo zahtev, ki se uporabljajo za storitve na zahtevo v smislu zaščite mladoletnikov. Potrošniki bodo imeli koristi tudi od širšega dostopa do evropskih del v storitvah na zahtevo.

Kadar je to ustrezno, vse možnosti upoštevajo potrebo po prilagodljivosti za industrijo, tako da obravnavajo morebitno izvajanje s samourejanjem in/ali sourejanjem (področje uporabe, informacije o škodljivi vsebini).

Večina možnosti se med seboj dopolnjuje. Na primer neodvisnost regulatorjev bo izjemno pomembna, če se države članice odločijo, da nanje prenesejo uporabo novih pravil v zvezi s platformami za izmenjavo videov. Morebitno povečanje prihodkov ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev, ki izhaja iz večje prilagodljivosti kvantitativnih pravil o oglaševanju, bo tudi zagotovilo potencial za večji prispevek k produkciji evropskih del.

S kombinacijo možnosti se lahko dosežejo enakovrednejši konkurenčni pogoji med različnimi udeleženci na avdiovizualnem medijskem trgu. To se lahko na primer omogoči z usklajevanjem določenih zahtev za storitve na zahtevo in platforme za izmenjavo videov v zvezi z varstvom potrošnikov ali spodbujanjem evropskih del, ter hkratnim zagotavljanjem večje prilagodljivosti glede določenih pravil o komercialnih sporočilih za storitve razširjanja televizijskih programov.

- **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

Naknadna ocena je opredelila komercialna sporočila kot eno izmed področij, na katerem bi se lahko zagotovila večja prožnost, zlasti v zvezi z izdajatelji televizijskih programov.

Trg za razširjanje televizijskih programov se je razvil, zato bi bilo treba omogočiti več prožnosti v zvezi z avdiovizualnimi komercialnimi sporočili, zlasti glede kvantitativnih pravil za linearne avdiovizualne medijske storitve, promocijsko prikazovanje izdelkov in sponzorstvo. Pojav novih storitev, tudi brez oglaševanja, je omogočil več izbire za gledalce, ki lahko preprosto preklopijo na druge ponudbe. Promocijsko prikazovanje izdelkov lahko morda ustvari precejšnje dodatne vire za ponudnike medijskih storitev. Regulativni okvir je treba uskladiti s temi novimi razmerami, in sicer z večjo prilagodljivostjo pravil za storitve razširjanja televizijskih programov. Glede na to ozadje predlog (v določenih okoliščinah) omogoča promocijsko prikazovanje izdelkov in uvaja večjo prilagodljivost kvantitativnih pravil. Hkrati pa predlog upošteva dokaze²⁴, zbrane o učinku, ki ga lahko ima promocijsko prikazovanje izdelkov na otroke, z nadaljnjim omejevanjem njihove izpostavljenosti taki vsebini.

Kar zadeva morebitne prihranke ponudnikov storitev, bi ti bili omejeni. Spored oglaševanja je ključni del televizijskih programov in kvantitativna pravila, ki jih nalaga direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah, so samo majhen del velikega števila parametrov, ki so

²⁴ Študija o vplivu oglaševanja prek družabnih medijev, spletnih iger in mobilnih aplikacij na vedenje otrok, Evropska komisija: http://ec.europa.eu/consumers/consumer_evidence/behavioural_research/impact_media_marketing_study/index_en.htm.

upoštevani v strategijah televizijskih sporedov s ciljem optimiziranja občinstva in dohodkov. Stroški, ki so povezani s televizijskimi programi, vključno s stroški informacijske tehnologije, so običajni stroški, tj. stroški, ki bi nastali tudi brez uporabe direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah.

Kar zadeva nacionalne regulativne organe, zanje ne bi nastali nobeni dodatni upravni stroški. Trenutno stroški dejavnosti regulatorjev v zvezi s spremljanjem in izvrševanjem v okviru 20-odstotne omejitve **urnega oglaševanja na televiziji** znašajo največ 1 milijon EUR²⁵. Kar zadeva pravila o promocijskem prikazovanju izdelkov in sponzorstvu, ti stroški znašajo največ 2,2 milijona EUR oziroma 2,1 milijona EUR na leto na ravni EU²⁶. Ker pomemben del teh stroškov izhaja iz uporabe pristranskih meril, kot je pripisovanje neutemeljenega pomena promocijskemu prikazovanju izdelkov, bodo regulatorji nedvomno znižali svoje trenutne stroške. Ni pa mogoče natančno količinsko opredeliti teh prihrankov pri stroških.

Kar zadeva mala in srednja podjetja ter mikropodjetja, predlog zagotavlja morebitne izjeme za določbe v zvezi s spodbujanjem evropskih del. Države članice bi dejansko lahko uvedle izjeme za tematske avdiovizualne medijske storitve ali take storitve z majhnim občinstvom.

Za določbe, ki obravnavajo varstvo potrošnikov, vključno z mladoletniki, predlog ne predvideva nobenih izjem za mala in srednja podjetja ter mikropodjetja, saj se dotikajo izjemno pomembnih vrednot.

- **Temeljne pravice**

Predlog v celoti upošteva tudi temeljne pravice in načela, ki so opredeljeni v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja ter varstva osebnih podatkov (člena 7 in 8), svobode izražanja in obveščanja (člen 11), svobode gospodarske pobude (člen 16) in prepovedi diskriminacije (člen 21), pravice otroka (člen 24) in pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča (člen 47).

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun EU.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Komisija bo še naprej zagotavljala spremljanje izvajanja na podlagi:

- poročil Komisije o uporabi direktive kot celote dve leti po sprejetju direktive in nato vsake tri leta;
- poročil o uporabi določb v zvezi s spodbujanjem evropskih del vsaki dve leti (za razširjanje televizijskih programov in storitve na zahtevo);
- spremljanja izvajanja določb o platformah za izmenjavo videov na podlagi neodvisne študije, ki bo izvedena po prenosu;
- spremljanja izvajanja določb o deskriptorjih vsebine za zaščito mladoletnikov.

²⁵ Študija o opredelitvi okvira za spremljanje pravil o oglaševanju v skladu z direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah: temelji na trenutni povprečni vrednosti za spremljanje enega linearnega ponudnika s sedežem v EU (prilagojeno glede na javno-zasebno partnerstvo), ki izhaja iz vzorca regulativnih stroškov v sedmih državah članicah, ki se lahko obravnava kot reprezentativni vzorec različnih pristopov k izpolnjevanju regulativnih odgovornosti v zvezi s spremljanjem in izvrševanjem kvantitativnih pravil. Nadalje se predvideva, da regulatorji usmerjajo svoje regulativne dejavnosti v linearne storitve, ki imajo več kot 0,5 % deleža občinstva.

²⁶ Študija o opredeljevanju okvira za spremljanje pravil o oglaševanju v skladu z direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah.

- **Obrazložitevni dokumenti (za direktive)**

Ni relevantno.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Načelo države izvora za ponudnike medijskih storitev se ohranja in krepi s poenostavitvijo pravil, ki določajo, katera država ima pristojnost, in izboljšanjem mehanizmov odstopanja v primerih izjem.

Spremenjena direktiva bo še naprej temeljila na minimalni harmonizaciji. Višja stopnja harmonizacije pa se zahteva z okrepitvijo neodvisnosti regulatorjev za avdiovizualne medije. To je pomembna novost glede na ključno vlogo regulatorjev za avdiovizualne medije pri oblikovanju in ohranjanju notranjega trga. Je tudi izjemno pomembna za zagotavljanje pluralnosti medijev. Predlog krepi vlogo skupine evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA), saj ji nalaga več nalog v zvezi s svetovanjem in zagotavljanjem pomoči Komisiji pri doslednem izvajanju direktive v vseh državah članicah. Zato bo sklep Komisije z dne 3. februarja 2014 o vzpostavitvi skupine evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA) razveljavljen po začetku veljavnosti direktive.

Člen 7 trenutne direktive se črta, saj predlagani evropski akt o dostopnosti že opredeljuje strožje skupne zahteve glede dostopnosti za ponudnike medijskih storitev.

Kar zadeva zaščito mladoletnikov, revidirana direktiva zagotavlja usklajevanje standardov zaščite za razširjanje televizijskih programov in storitve na zahtevo. Člen 12 zahteva, da so programi, ki bi lahko ogrozili telesni, duševni in moralni razvoj mladoletnikov, dostopni le na način, ki zagotavlja, da mladoletniki praviloma ne bodo mogli slišati ali videti takih programov. To velja ne glede na to, ali takšne programe zagotavljajo izdajatelji televizijskih programov ali ponudniki medijskih storitev na zahtevo. V okviru te uskladitve se odstrani člen 27 trenutne direktive (ki se uporablja samo za razširjanje televizijskih programov).

Revidirana direktiva zagotavlja boljše enake konkurenčne pogoje pri spodbujanju evropskih del, saj ponudnike storitev na zahtevo obvezuje, da namenijo evropskih delom vsaj 20-odstotni delež v svojih katalogih in jim pripišejo ustrezen pomen (člen 13). Člen 13 bo državam članicam omogočil tudi nalaganje finančnih prispevkov (neposredne naložbe ali davki, dodeljeni nacionalnim filmskim skladom) za storitve na zahtevo pod njihovo pristojnostjo in, pod določenimi pogoji, tudi za storitve, ki imajo sedež v drugi državi članici, ampak so ciljno usmerjene v njihovo nacionalno občinstvo. Da se zagotovi, da obveznosti glede spodbujanja evropskih del ne bi ogrožale razvoja trga in da bi omogočile vstop novih udeležencev na trg, take zahteve ne bi smele veljati za podjetja, ki nimajo pomembnega tržnega deleža. To zlasti velja za podjetja z majhnim prometom.

Ta predlog zagotavlja ravnovesje med konkurenčnostjo in varstvom potrošnikov, tako da po eni strani uvaja več prilagodljivosti za vse avdiovizualne medijske storitve glede promocijskega prikazovanja izdelkov in sponzorstva ter za razširjanje televizijskih programov. Urno omejitve se nadomesti z 20-odstotno dnevno omejitvijo za oglaševanje v časi med 07:00 in 23:00 (člen 23). Televizijski filmi, kinematografska dela in poročila bi se lahko prekinila pogosteje (člen 20), posamezni vložki pa bi bili dovoljeni (člen 19). Po drugi strani pa bo prihodnja direktiva okrepila tudi določbe za zaščito mladoletnikov pred neprimernimi avdiovizualnimi komercialnimi sporočili o hrani z visoko vsebnostjo maščob, soli/natrija in sladkorja ter alkoholnih pijačah s spodbujanjem pravil ravnanja na ravni EU (člen 9(2) in člen (4)), kadar bo to ustrezno.

Nadaljnji novi vidik je razširitev njenega področja uporabe, ki naj bi v določenih vidikih zajelo storitve platforme za izmenjavo videov, ki nimajo uredniške odgovornosti za vsebino, ki jo shranjujejo, vendar to vsebino organizirajo, z različnimi sredstvi.

Spremenjena direktiva bi za države članice uvedla obveznost za zagotavljanje, da ponudniki platforme za izmenjavo videov v okviru svojih odgovornosti uvedejo, po možnosti s sourejanjem, ustrezne ukrepe za: (i) zaščito mladoletnikov pred škodljivo vsebino in (ii) zaščito vseh državljanov pred spodbujanjem sovraštva. Predlog opredeljuje, kaj lahko ti ukrepi vključujejo, kot je ustrezno v posameznem primeru. Sistem bi bil združljiv z izjemo od odgovornosti za ponudnike storitev gostovanja, ki je opredeljena v členu 14 direktive o elektronskem poslovanju, če se ta določba lahko uporabi v določenem primeru, saj so te obveznosti povezane z odgovornostmi ponudnika glede organizacije in ne vključujejo odgovornosti za kakršne koli nezakonite informacije, shranjene na platformah.

Države članice še naprej zavezujejo pravila direktive o elektronskem poslovanju. Zato jim ne bi bilo dovoljeno ponudnikom naložiti splošne obveznosti za nadzor vsebine ali dejavno raziskovanje dejstev, kar pa ne onemogoča naložitve obveznosti spremljanja v posebnih primerih (člen 15 direktive o elektronskem poslovanju).

Države članice od ponudnikov platforme za izmenjavo videov pod njihovo pristojnostjo ne bi smele zahtevati uporabe strožjih pravil od teh, ki so opredeljena v spremenjeni direktivi. To ne posega v kakršne koli ukrepe, ki jih lahko uporabijo države članice v skladu z Direktivo 2000/31/ES v zvezi z nezakonito vsebino, shranjeno na platformah.

Poleg tega to ne posega v člen 25 Direktive 2011/93/EU, ki od držav članic zahteva sprejetje ukrepov zoper spletne strani, ki vsebujejo ali širijo otroško pornografijo. Ta člen predvsem zagotavlja, da lahko države članice z ukrepi preprečijo dostop do spletnih strani, ki vsebujejo otroško pornografijo ali jo širijo med spletnimi uporabniki na njihovem ozemlju, za te ukrepe pa veljajo zaščitni ukrepi za zagotovitev preglednosti, potrebe in sorazmernosti takih ukrepov ter možnost sodnega varstva.

Kar zadeva zagotavljanje storitev informacijske družbe iz druge države članice, direktiva o elektronskem poslovanju opredeljuje načelo države izvora, za katerega velja več možnih izjem (člen 3). Ta sistem se bo še naprej uporabljal za ponudnike platforme za izmenjavo videov. Namen predloga je zagotoviti, da bi se enaka pravila uporabljala tudi za take ponudnike, ki nimajo sedeža v državi članici, ampak imajo matično ali hčerinsko družbo ali drug subjekt iz iste skupine s takim sedežem.

Komisija bi s podporo skupine ERGA olajšala usklajevanje pravil ravnanja na ravni EU. Poleg tega bi bilo treba na nacionalni ravni predvideti mehanizme reševanja pritožb in pravnih sredstev.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**o spremembi Direktive 2010/13/EU o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev glede na spreminjajoče se tržne razmere**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 53(1) in člena 62 Pogodbe, ob upoštevanju predloga Evropske komisije, po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom, v skladu z rednim zakonodajnim postopkom, ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zadnja vsebinska sprememba Direktive Sveta 89/552/EGS²⁷, ki je bila pozneje kodificirana v Direktivi 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta²⁸, je bila izvedena leta 2007 s sprejetjem Direktive 2007/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁹. Trg avdiovizualnih medijskih storitev se je od takrat precej in zelo hitro spremenil. Tehnološki razvoj omogoča nove vrste storitev in uporabniških izkušenj. Gledalske navade, zlasti mlajših generacij, so se precej spremenile. Medtem ko glavni televizijski zasloni ostajajo pomembno orodje za izmenjavo avdiovizualnih izkušenj, so mnogi gledalci začeli uporabljati druge, prenosne naprave za gledanje avdiovizualnih vsebin. Tradicionalne televizijske vsebine še vedno predstavljajo velik delež povprečnega dnevnega časa gledanja televizije. Vendar so nove vrste vsebin, na primer kratki videi ali vsebine, ki jih ustvarijo uporabniki, vedno pomembnejše, novi udeleženci na trgu, vključno s ponudniki storitev videa za zahtevo in platform za izmenjavo videov, pa so zdaj že uveljavljeni.
- (2) Komisija je 6. maja 2015 sprejela „Strategijo za enotni digitalni trg za Evropo“³⁰, v kateri je napovedala pregled Direktive 2010/13/EU.
- (3) Direktivo 2010/13/EU bi bilo treba še naprej uporabljati samo za tiste storitve, katerih glavni namen je zagotavljanje programov za obveščanje, zabavo ali izobraževanje. Za

²⁷ Direktiva Sveta 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL L 298, 17.10.1989, str. 23).

²⁸ Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL L 95, 15.4.2010, str. 1).

²⁹ Direktiva 2007/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o spremembi Direktive Sveta 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (UL L 332, 18.12.2007, str. 27).

³⁰ COM(2015) 192 final.

zahtevo v zvezi z glavnim namenom bi se moralo tudi šteti, da je izpolnjena, če storitev zagotavlja avdiovizualno vsebino in obliko, ki jo je mogoče ločiti od glavne dejavnosti ponudnika storitve, kot so samostojni deli spletnih časopisov, ki prikazujejo avdiovizualne programe ali videe, ki jih ustvarijo uporabniki, kadar se za navedene dele lahko šteje, da jih je mogoče ločiti od glavne dejavnosti ponudnika. Storitve družabnih medijev niso vključene, razen če zagotavljajo storitev, ki je zajeta v opredelitev platforme za izmenjavo videov. Storitev bi bilo treba obravnavati zgolj kot dopolnitev, ki je neločljivo povezana z glavno dejavnostjo zaradi povezav med avdiovizualno ponudbo in glavno dejavnostjo. Kanali ali kakršne koli druge avdiovizualne storitve pod uredniško odgovornostjo ponudnika lahko predstavljajo avdiovizualne medijske storitve, tudi če se zagotavljajo v okviru platforme za izmenjavo videov, za katero ponudniki nimajo uredniške odgovornosti. V takih primerih bo upoštevanje določb te direktive odvisno od ponudnikov z uredniško odgovornostjo.

- (4) Da se zagotovi učinkovito izvajanje te direktive, je ključnega pomena, da države članice vzdržujejo posodobljene evidence ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev in platform za izmenjavo videov pod njihovo pristojnostjo ter si te evidence redno izmenjujejo z njihovimi pristojnimi neodvisnimi regulativnimi organi in Komisijo. Te evidence bi morale zajeti informacije o merilih, na katerih temelji njihova pristojnost.
- (5) Ugotavljanje pristojnosti zahteva oceno dejanskih okoliščin glede na merila, opredeljena v Direktivi 2010/13/EU. Ocena takih dejanskih okoliščin bi lahko povzročila nasprotujoče si rezultate. Pri uporabi postopkov sodelovanja, ki so določeni v členih 3 in 4 Direktive 2010/13/EU, je pomembno, da lahko Komisija utemelji svoje ugotovitve na zanesljivih dejstvih. Skupina evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA) bi torej morala imeti pooblastila, da na zahtevo Komisije zagotovi mnenja o pristojnosti.
- (6) Postopki in pogoji za omejevanje svobode pri zagotavljanju ter sprejemanju storitev bi morali biti enaki za linearne in nelinearne storitve.
- (7) Komisija je v svojem Sporočilu Evropskemu parlamentu in Svetu „Boljše pravno urejanje za boljše rezultate – agenda EU“³¹ poudarila, da bo pri rešitvah glede politike obravnavala regulativna in dobro zasnovana neregulativna sredstva, ki bodo temeljila na praksi Skupnosti ter načelih za boljše samourejanje in sourejanje³². Izkazalo se je, da je več pravil, vzpostavljenih na področjih, ki jih usklajuje direktiva, dobro zasnovanih in v skladu z načeli za boljše samourejanje in sourejanje. Obstoj zakonodajnih varovalnih mehanizmov se obravnava kot pomemben dejavnik uspeha pri spodbujanju usklajenosti s pravili samourejanja ali sourejanja. Enako pomembno je tudi, da pravila postavljajo določene cilje, ki omogočajo redno, pregledno in neodvisno spremljanje ter ocenjevanje ciljev, v katere so pravila usmerjena. Stopnjevanje sankcije, ki ohranjajo element sorazmernosti, se običajno obravnavajo kot učinkovit pristop k izvrševanju sheme. Pravila samourejanja in sourejanja, sprejeta na področjih, ki jih usklajuje ta direktiva, bi morala slediti tem načelom.
- (8) Da bi se zagotovila usklajenost in varnost za podjetja in organe držav članic, bi bilo treba pojem „spodbujanje sovraštva“ v ustreznem obsegu uskladiti z opredelitvijo iz Okvirnega sklepa Sveta 2008/913/PNZ z dne 28. novembra 2008 o boju proti nekaterim oblikami in izrazom rasizma in ksenofobije s kazensko-pravnimi sredstvi, ki

³¹ COM(2015) 215 final.

³² <https://ec.europa.eu/digital-single-market/communities/better-self-and-co-regulation>

opredeljuje sovražni govor kot „javno spodbujanje k nasilju ali sovraštvu“. To bi moralo zajeti uskladitev razlogov, na katerih temelji spodbujanje nasilja ali sovraštva.

- (9) Da bi se lahko gledalci, vključno s starši in mladoletniki, utemeljeno odločali o vsebini, ki jo želijo gledati, bi morali ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev zagotoviti dovolj informacij o vsebini, ki bi lahko ogrozila telesni, duševni in moralni razvoj mladoletnikov. To bi se lahko na primer izvedlo s sistemom deskriptorjev vsebine, ki bi opisovali naravo vsebine. Deskriptorji vsebine bi se lahko zagotovili na podlagi pisnih, grafičnih ali zvočnih sredstev.
- (10) Na nacionalni in mednarodni ravni obstajajo določene splošno priznane prehranske smernice, kot je model prehranskega profila Evropskega regionalnega urada Svetovne zdravstvene organizacije (SZO), za razlikovanje hrane na podlagi njene hranilne sestave v okviru televizijskega oglaševanja hrane za otroke. Države članice bi bilo treba spodbujati k zagotavljanju, da se pravila ravnanja za samourejanje in sourejanje uporabljajo za učinkovito zmanjševanje izpostavljenosti otrok in mladoletnikov avdiovizualnim komercialnim sporočilom o hrani in pijači, ki imata visoko vsebnost soli, sladkorja ali maščob ali ki drugače ne ustrezata tem nacionalnim ali mednarodnim prehranskim smernicam.
- (11) Države članice bi bilo treba spodbujati tudi k zagotavljanju, da se pravila ravnanja za samourejanje in sourejanje uporabljajo za učinkovito omejevanje izpostavljenosti otrok in mladoletnikov avdiovizualnim komercialnim sporočilom za alkoholne pijače. Na ravni Unije in nacionalni ravni obstajajo določeni sistemi sourejanja in samourejanja za odgovorno oglaševanje alkoholnih pijač, tudi v avdiovizualnih komercialnih sporočilih. Te sisteme, zlasti tiste, ki so usmerjeni v zagotavljanje tega, da avdiovizualna komercialna sporočila za alkoholne pijače spremljajo odgovorna sporočila za odgovorno pitje, bi bilo treba nadalje spodbujati.
- (12) Da bi se odstranile ovire za prost pretok čezmejnih storitev v Uniji, je treba zagotoviti učinkovitost ukrepov za samourejanje in sourejanje, predvsem z namenom varstva potrošnikov ali javnega zdravja. Pravila ravnanja na ravni Unije, ki se dobro izvršujejo in spremljajo, bi lahko bili dobro orodje za zagotavljanje bolj usklajenega in učinkovitega pristopa.
- (13) Trg za razširjanje televizijskih programov se je razvil, zato bi bilo treba omogočiti več prožnosti v zvezi z avdiovizualnimi komercialnimi sporočili, zlasti glede kvantitativnih pravil za linearne avdiovizualne medijske storitve, promocijsko prikazovanje izdelkov in sponzorstvo. Pojav novih storitev, tudi brez oglaševanja, je omogočil več izbire za gledalce, ki lahko preprosto preklopijo na druge ponudbe.
- (14) Sponzorstvo predstavlja pomembno sredstvo financiranja avdiovizualnih medijskih storitev ali programov, hkrati pa promovira ime, blagovno znamko, podobo, dejavnosti ali izdelke pravne ali fizične osebe. Če naj bi sponzorstvo predstavljalo dragoceno obliko oglaševalske tehnike za oglaševalce in ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev, lahko sponzorirane objave vsebujejo promocijska sklicevanja na blago ali storitve sponzorja, pri čemer ne spodbujajo neposredno nakup blaga ali storitev. Sponzorirane objave bi morale še naprej obveščati gledalce o obstoju sponzorskega sporazuma. Vpliv na vsebino sponzoriranih programov ne bi smel posegati uredniško neodvisnost ponudnika avdiovizualnih medijskih storitev.
- (15) Liberalizacija promocijskega prikazovanja izdelkov ni zagotovila pričakovane uvedbe te oblike avdiovizualne komercialne komunikacije. Zlasti splošna prepoved promocijskega prikazovanja izdelkov z nekaterimi izjemami ni zagotovila pravne

varnosti za ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev. Promocijsko prikazovanje izdelkov bi torej moralo biti dovoljeno v vseh avdiovizualnih medijskih storitvah, pri čemer bi morale veljati nekatere izjeme.

- (16) Promocijsko prikazovanje izdelkov se ne bi smelo dovoliti v poročilih in aktualno informativnih programih, programih za varstvo potrošnikov, programih za verske vsebine in programih s pomembnim deležem otroškega občinstva. Iz dokazov je zlasti razvidno, da lahko promocijsko prikazovanje izdelkov in umeščenih oglasov vpliva na vedenje otrok, saj otroci pogosto ne morejo prepoznati komercialnih vsebin. Zato bi torej še naprej bilo treba prepovedovati promocijsko prikazovanje izdelkov v programih s pomembnim deležem otroškega občinstva. Programi za varstvo potrošnikov so programi, ki gledalcem zagotavljajo nasvete ali vključujejo ocene o nakupu izdelkov in storitev. Če bi se promocijsko prikazovanje izdelkov omogočilo v takih programih, bi to zbrisalo ločnico med oglaševanjem in uredniško vsebino za gledalce, ki morda pričakujejo pristno in odkrito oceno izdelkov ali storitev v takih programih.
- (17) Za pravilo, da se izdelku ne sme pripisati neutemeljenega pomena, se je izkazalo, da ga je težko uporabiti v praksi. Omejuje tudi uvajanje promocijskega prikazovanja izdelkov, ki že po opredelitvi zajema določeno raven pomembne izpostavljenosti, da lahko ustvarja vrednost. Zahteve za programe s promocijskim prikazovanjem izdelkov bi se torej morale osredotočiti na jasno obveščanje gledalcev o obstoju promocijskega prikazovanja izdelkov in na zagotavljanje, da se ne posega v uredniško neodvisnost ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev.
- (18) Ker je večje število novih storitev omogočilo več izbire za gledalce, je bila izdajateljem televizijskih programov zagotovljena večja prilagodljivost v zvezi z vstavljanjem oglaševalskih vložkov in vložkov televizijske prodaje, kadar to ne ogroža neupravičeno celovitosti programa. Da bi se ohranil poseben značaj evropske televizije, bi morale prekinitve pri kinematografskih delih in televizijskih filmih ter pri nekaterih kategorijah programov, ki še vedno potrebujejo posebno zaščito, ostati omejene.
- (19) Medtem ko ta direktiva ne povečuje skupnega obsega časa za dovoljeno oglaševanje v času od 7:00 do 23:00, je za izdajatelje televizijskih programov pomembna večja prožnost in možnost odločanja, kdaj oglaševati, da bi čim bolj izpolnili zahteve oglaševalcev in čim bolj povečali pretok gledalcev. Odpraviti bi bilo torej treba urno omejitve in uvesti 20-odstotno dnevno omejitev za oglaševanje v času od 7:00 do 23:00.
- (20) Veliko izdajateljev televizijskih programov je del večjih medijskih skupin, zato njihove objave niso povezane samo z njihovimi programi in pomožnimi izdelki, ki izhajajo neposredno iz teh programov, ampak tudi s programi drugih subjektov, ki pripadajo isti medijski skupini. Oddajni čas, ki je dodeljen objavam izdajatelja televizijskih programov v povezavi s programi drugih subjektov, ki so del iste medijske skupine, ne bi smel biti vključen v največji obseg dnevnega oddajnega časa, ki se lahko dodeli oglaševanju in televizijski prodaji.
- (21) Ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo bi morali spodbujati produkcijo in distribucijo evropskih del z zagotavljanjem, da njihovi katalogi vsebujejo minimalni delež evropskih del in da tem delom pripišejo zadosten pomen.
- (22) Da bi se zagotovila ustrezna raven naložb v evropska dela, bi države članice morale imeti možnost, da ponudnikom storitev na zahtevo s sedežem na njihovem ozemlju

naložijo finančne obveznosti. Te obveznosti so lahko v obliki neposrednih prispevkov k produkciji evropskih del in pridobitvi pravic za ta dela. Države članice bi lahko naložile tudi davke, ki se plačajo v sklad, na podlagi prihodkov iz storitev na zahtevo, ki se zagotavljajo na njihovem ozemlju in so vanj ciljno usmerjene. Ta direktiva pojasnjuje, glede na neposredno povezavo med finančnimi obveznostmi in različnimi kulturnimi politikami držav članic, da je državam članicam tudi dovoljeno naložiti take finančne obveznosti za ponudnike storitev na zahtevo, ki imajo sedež v drugi državi članici, pri čemer so storitve teh ponudnikov ciljno usmerjene v njihova ozemlja. V tem primeru bi se morale finančne obveznosti nanašati le na prihodke, ki so nastali na podlagi občinstva v navedeni državi članici.

- (23) Ko država članica pri posameznih primerih ocenjuje, ali je ponudnik avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo s sedežem v drugi državi članici ciljno usmerjen v njeno občinstvo, mora upoštevati kazalnike, kot so oglaševanje ali druge promocijske dejavnosti, ki so izrecno namenjeni potrošnikom na njenem ozemlju, glavni jezik storitve ali obstoj vsebine ali komercialnih sporočil, ki so izrecno namenjena občinstvu v državi članici sprejemanja.
- (24) Kadar države članice ponudnikom storitev na zahtevo naložijo finančne prispevke, bi morali taki prispevki po možnosti ustrezno spodbujati evropska dela, hkrati pa se izogniti tveganju dvojnega nalaganja obveznosti ponudnikom storitev. Kadar država članica, v kateri ima ponudnik sedež, naloži finančni prispevek, upošteva vse finančne prispevke, ki so jih naložile države članice, v ozemlja katerih so storitve usmerjene.
- (25) Da se zagotovi, da obveznosti glede spodbujanja evropskih del ne bi ogrožale razvoja trga in da bi omogočile vstop novih udeležencev na trg, take zahteve ne bi smele veljati za podjetja, ki nimajo pomembnega tržnega deleža. To zlasti velja za podjetja z majhnim prometom in majhnim občinstvom ter za mala in mikropodjetja, kot so opredeljena v Priporočilu Komisije 2003/361/ES³³. Lahko bi bilo tudi neprimerno naložiti take zahteve v primerih, kadar bi bili glede na naravo ali področje avdiovizualne medijske storitve na zahtevo težko izvedljive ali neupravičene.
- (26) So tudi novi izzivi, predvsem v zvezi s platformami za izmenjavo videov, na katerih uporabniki, zlasti mladoletniki, vedno bolj gledajo avdiovizualno vsebino. V tem okviru sta škodljiva vsebina in sovražni govor, shranjena na platformah za izmenjavo videov, vedno bolj zaskrbljujoča. Za zaščito mladoletnikov pred škodljivo vsebino in vseh državljanov pred vsebino, ki vsebuje spodbujanje nasilja ali sovraštva, bi bilo treba opredeliti sorazmerna pravila za ta področja.
- (27) Kar zadeva komercialna sporočila na platformah za izmenjavo videov, ta že ureja Direktiva 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta, ki prepoveduje nepošteno poslovne prakse podjetij v razmerju do potrošnikov, vključno z zavajajočimi in agresivnimi praksami, ki se pojavljajo v storitvah informacijske družbe. Kar zadeva komercialna sporočila v zvezi s tobaknimi in povezanimi izdelki na platformah za izmenjavo videov, obstoječe prepovedi iz Direktive 2003/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter prepovedi, ki se uporabljajo za sporočila v zvezi z elektronskimi cigaretami in posodicami za ponovno polnjenje v skladu z Direktivo 2014/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta, zagotavljajo, da so potrošniki dovolj zaščiteni. Ukrepi, opredeljeni v tej direktivi torej dopolnjujejo ukrepe, opredeljene v direktivah 2005/29/ES, 2003/33/ES in 2014/40/EU.

³³ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro-, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

- (28) Ponudnik platforme za izmenjavo videov nima uredniške odgovornosti za pomemben delež vsebine, shranjene na platformah za izmenjavo videov. Vendar ti ponudniki običajno določajo organizacijo vsebine, in sicer programov ali videov, ki jih ustvarijo uporabniki, vključno s samodejnimi orodji ali algoritmi. Od teh ponudnikov bi se torej moralo zahtevati, da sprejmejo ustrezne ukrepe za zaščito mladoletnikov pred vsebino, ki bi lahko ogrozila njihov telesni, duševni in moralni razvoj, in za zaščito vseh državljanov pred spodbujanjem nasilja ali sovraštva, usmerjenega v skupino oseb ali člana take skupine, ki jo opredeljuje spol, rasa, barva, vera, poreklo ali nacionalna ali etnična pripadnost.
- (29) Glede na naravo vključenosti ponudnikov v vsebino, shranjeno na platformah za izmenjavo videov, bi morali ti ustrezni ukrepi biti povezani z organizacijo vsebine, ne pa s samo vsebino. Zahteve v zvezi s tem, kot so opredeljene tej direktivi, bi se torej morale uporabljati brez poseganja v člen 14 Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta³⁴, ki opredeljuje izjemo od odgovornosti za nezakonite podatke, ki jih shranjujejo določeni ponudniki storitev informacijske družbe. Pri zagotavljanju storitev iz člena 14 Direktive 2000/31/ES bo se te zahteve morale uporabljati tudi brez poseganja v člen 15 navedene direktive, ki onemogoča predpisovanje splošnih obveznosti za nadzor takih podatkov ali dejavno raziskovanje dejstev ali okoliščin, na podlagi katerih se domneva, da gre za nezakonito dejavnost, za navedene ponudnike, kar pa ne zadeva obveznosti spremljanja v posebnih primerih in predvsem ne posega v ukrepe nacionalnih organov v skladu z nacionalno zakonodajo.
- (30) Pri izvajanju ustreznih ukrepov, ki bi jih bilo treba sprejeti v skladu s to direktivo, bi bilo primerno v čim večji meri vključiti ponudnike platform za izmenjavo videov. Spodbujati bi torej bilo treba sourejanje.

Za zagotavljanje jasnega in doslednega pristopa v zvezi s tem v celotni Uniji, države članice ne bi smele biti upravičene do tega, da od ponudnikov platform za izmenjavo videov zahtevajo sprejetje strožjih ukrepov za zaščito mladoletnikov pred škodljivo vsebino in vseh državljanov pred vsebino, ki vsebuje spodbujanje nasilja ali sovraštva, od teh, ki so zagotovljeni s to direktivo. Države članice pa bi morale še naprej imeti možnost sprejetja takih strožjih ukrepov, kadar je navedena vsebina nezakonita, če je to v skladu s členoma 14 in 15 Direktive 2000/31/ES, in sprejetja ukrepov v zvezi s vsebino na spletnih straneh, ki vsebujejo ali širijo otroško pornografijo, kot to zahteva in omogoča člen 25 Direktive 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta³⁵. Ponudnikom platform za izmenjavo videov bi se tudi morala še naprej zagotavljati možnost prostovoljnega sprejetja strožjih ukrepov.

- (31) Pri sprejemanju ustreznih ukrepov za zaščito mladoletnikov pred škodljivo vsebino in vseh državljanov pred vsebino, ki vsebuje spodbujanje nasilja ali sovraštva, v skladu s to direktivo, bi bilo treba previdno upoštevati veljavne temeljne pravice, kot je opredeljeno v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah. To predvsem zadeva, glede na primer, pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, varstva osebnih podatkov, svobode izražanja in obveščanja, svobode gospodarske pobude, prepovedi diskriminacije in pravice otroka.

³⁴ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

³⁵ Direktiva 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ (UL L 335, 17.12.2011, str. 1).

- (32) Ponudniki platforme za izmenjavo videov, ki so zajeti v to direktivo, zagotavljajo storitve informacijske družbe v smislu točke (a) člena 2 Direktive 2000/31/ES. Za navedene ponudnike zato veljajo pravila o notranjem trgu, ki so opredeljena v členu 3 navedene direktive, če imajo sedež v državi članici. Ustrezno bi bilo zagotoviti, da enaka pravila veljajo za ponudnike platforme za izmenjavo videov, ki nimajo sedeža v državi članici, da se zaščiti učinkovitost ukrepov za zaščito mladoletnikov in državljanov, opredeljenih v tej direktivi, in zagotovijo čim bolj enaki konkurenčni pogoji, če imajo ti ponudniki matično ali hčerinsko družbo s sedežem v državi članici ali so del skupine, drug subjekt te skupine pa ima sedež v državi članici. V tem okviru bi bilo treba sprejeti ureditve, da se opredeli, v kateri državi članici bi se moralo šteti, da imajo navedeni ponudniki svoj sedež. Komisijo bi bilo treba obvestiti o ponudnikih v pristojnosti vsake države članice pri uporabi pravil o sedežu, ki so opredeljena v tej direktivi in Direktivi 2000/31/ES.
- (33) Regulativni organi držav članic lahko dosežejo potrebno stopnjo strukturne neodvisnosti, samo če imajo sedež kot ločeni pravni subjekti. Države članice bi torej morale zagotoviti neodvisnost nacionalnih regulativnih organov od vlade, javnih organov in industrije, da se zagotovi nepristranskost njihovih odločitev. Ta zahteva po neodvisnosti pa ne bi smela posegati v možnost držav članic, da ustanovijo regulatorje, ki nadzirajo različne sektorje, na primer avdiovizualni in telekomunikacijski sektor. Nacionalni regulativni organi bi morali imeti potrebna izvršilna pooblastila in vire za opravljanje svojih nalog, v smislu osebja, strokovnega znanja in finančnih sredstev. Dejavnosti nacionalnih regulativnih organov, ustanovljenih v skladu s to direktivo, bi morale zagotoviti upoštevanje ciljev v zvezi s pluralnostjo medijev, kulturno raznolikostjo, varstvom potrošnikov, notranjim trgov in spodbujanjem poštene konkurence.
- (34) Vsaka stranka, za katero velja sklep nacionalnega regulativnega organa, bi morala imeti pravico do pritožbe pri organu, neodvisnem od udeleženih strank. Ta organ je lahko sodišče. Postopek pritožbe ne bi smel posegati v delitev pristojnosti znotraj nacionalnih pravosodnih sistemov.
- (35) Da bi Komisija v vseh državah članicah zagotovila dosledno uporabo regulativnega okvira Unije za avdiovizualne medijske storitve, je ustanovila skupino ERGA s sklepom Komisije z dne 3. februarja 2014³⁶. Vloga skupine ERGA je svetovati in pomagati Komisiji pri njenem delu, da se zagotovi dosledno izvajanje Direktive 2010/13/EU v vseh državah članicah in da olajša sodelovanje med nacionalnimi regulativnimi organi ter med nacionalnimi regulativnimi organi in Komisijo.
- (36) Skupina ERGA je pozitivno prispevala k dosledni regulativni praksi, Komisiji pa je zagotovila nasvete na visoki ravni o zadevah v zvezi z izvajanjem. Zaradi tega bi ji bilo treba zagotoviti uradno priznanje in okrepitev njene vloge v tej direktivi. Skupino bi torej bilo treba znova ustanoviti s to direktivo.
- (37) Komisija bi morala imeti možnost posvetovanja s skupino ERGA o kateri koli zadevi v zvezi z avdiovizualnimi medijskimi storitvami in platformami za izmenjavo videov. Skupina ERGA bi morala pomagati Komisiji, tako da zagotavlja svoje strokovno znanje in nasvete ter lajša izmenjavo dobrih praks. Komisija bi se zlasti morala posvetovati s skupino ERGA glede uporabe Direktive 2010/13/EU, zato da bi se olajšalo združeno izvajanje te direktive na celotnem enotnem digitalnem trgu. Skupina

³⁶ Sklep Komisije C(2014) 462 final z dne 3. februarja 2014 o ustanovitvi skupine evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve.

ERGA bi morala na zahtevo Komisije zagotoviti mnenja, vključno z mnenji o pristojnosti in pravih ravnanja Unije na področju zaščite mladoletnikov in sovražnega govora ter avdiovizualnih komercialnih sporočil za hrano z visoko vsebnostjo maščob, soli/natrija in sladkorja.

- (38) Ta direktiva ne posega v možnost držav članic, da predpišejo obveznosti za zagotavljanje odkrivljivosti in dostopnosti vsebine, ki je v splošnem interesu, v okviru opredeljenih ciljev glede splošnih interesov, na primer pluralnost medijev, svoboda izražanja in kulturna raznolikost. Take obveznosti bi se morale predpisati samo takrat, kadar so potrebne, da se izpolnijo cilji glede splošnih interesov, ki so jih države članice jasno opredelile v skladu s pravom Unije. S tem v zvezi bi morale države članice zlasti preučiti potrebo po regulativnem ukrepanju v zvezi z rezultati tržnih sil. Kadar se države članice odločijo, da bodo predpisale pravila o odkrivljivosti, bi morale naložiti samo sorazmerne obveznosti za podjetja v interesu legitimnih vidikov javnega reda.
- (39) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so opredeljeni zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah. Ta direktiva si še zlasti prizadeva, da bi zagotovila polno spoštovanje pravice do svobode izražanja, pravice do svobode gospodarske pobude in pravice sodne presoje ter da bi spodbudila uporabo pravic otroka iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (40) Pravica dostopa do političnih poročil je ključnega pomena, da se zaščiti temeljna pravica do svobode sprejemanja informacij in zagotovi, da so interesi gledalcev v Uniji povsem in ustrezno zaščiteni. Ker avdiovizualne medijske storitve postajajo vedno pomembnejše za družbe in demokracijo, bi bilo treba v čim večjem obsegu zagotoviti oddajanje novic s področja politike čezmejno v EU, brez poseganja v pravila o avtorskih pravicah.
- (41) Ta direktiva ne zadeva pravil o mednarodnem zasebnem pravu, zlasti pravil o pristojnosti sodišč in zakonodaje, ki velja za pogodbene in nepogodbene obveznosti.
- (42) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih³⁷ so se države članice zavezale, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile en ali več obrazložitvenih dokumentov, ki pojasnjujejo razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov o prenosu. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takšnih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (43) Direktivo 2010/13/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2010/13/EU se spremeni:

- (1) člen 1(1) se spremeni:

(a) v točki (a) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) storitev, kakor je opredeljena v členih 56 in 57 Pogodbe o delovanju Evropske unije, pri čemer je glavni namen storitve ali dela te storitve, ki ga je mogoče obravnavati ločeno, zagotavljanje programov, pod uredniško odgovornostjo ponudnika medijskih storitev, za obveščanje, zabavo ali izobraževanje splošne javnosti po

³⁷ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

elektronskih komunikacijskih omrežjih v smislu člena 2(a) Direktive 2002/21/ES. Tovrstna avdiovizualna medijska storitev je bodisi razširjanje televizijskih programov, kakor je opredeljeno v točki (e) tega odstavka, bodisi avdiovizualna medijska storitev na zahtevo, kakor je opredeljena v točki (g) tega odstavka;“;

(b) vstavi se naslednja točka (aa):

„(aa) „storitev platforme za izmenjavo videov“ pomeni storitev, kakor je opredeljena v členih 56 in 57 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki izpolnjuje naslednje zahteve:

(i) storitev zajema shranjevanje velike količine programov ali videov, ki jih ustvarijo uporabniki, za katere ponudnik platforme za izmenjavo videov nima uredniške odgovornosti;

(ii) ponudnik storitve določa organizacijo shranjene vsebine, vključno s samodejnimi orodji ali algoritmi, zlasti z gostovanjem, prikazovanjem, označevanjem in določanjem zaporedja;

(iii) glavni namen storitve ali dela te storitve, ki ga je mogoče obravnavati ločeno, je zagotavljanje programov in videov, ki jih ustvarijo uporabniki, za obveščanje, zabavo ali izobraževanje splošne javnosti;

(iv) storitev se zagotavlja po elektronskih komunikacijskih omrežjih v smislu člena 2(a) Direktive 2002/21/ES.“;

(c) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) „program“ pomeni niz gibljivih slik z ali brez zvoka, ki predstavlja posamezno točko znotraj sporeda ali kataloga, ki ga oblikuje ponudnik medijskih storitev, vključno s celovečernimi igranimi filmi, kratkimi videi, športnimi dogodki, situacijskimi komedijami, dokumentarci, programi za otroke in izvirnimi televizijskimi dramami;“;

(d) vstavi se naslednja točka (ba):

„(ba) „video, ki ga ustvari uporabnik“ pomeni niz gibljivih slik z zvokom ali brez njega, ki predstavlja posamezno točko, ki jo ustvari in/ali naloži en ali več uporabnikov na platformo za izmenjavo videov;“

(e) vstavi se naslednja točka (da):

„(da) „ponudnik platforme za izmenjavo videov“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki zagotavlja storitev platforme za izmenjavo videov;“;

(2) naslov poglavja II se nadomesti z naslednjim:

„SPLOŠNE DOLOČBE ZA AVDIOVIZUALNE MEDIJSKE STORITVE“;

(3) člen 2 se spremeni:

(a) v odstavku 3 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„ (b) če ima ponudnik medijskih storitev svojo glavno pisarno v eni državi članici, uredniške odločitve v zvezi z avdiovizualnimi medijskimi storitvami pa se sprejemajo v drugi državi članici, se šteje, da ima sedež v tisti državi članici, v kateri dela večina delovne sile, vključene v opravljanje dejavnosti avdiovizualnih medijskih storitev;“;

(b) vstavita se naslednja odstavka 5a in 5b:

„5a. Države članice Komisiji predložijo seznam ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo in merila iz odstavkov 2 in 5, na katerih temelji

njihova pristojnost. Komisijo nato nemudoma obvestijo o kakršnih koli spremembah tega seznama. Komisija zagotovi, da imajo pristojni neodvisni regulativni organi dostop do teh podatkov.

5b. Kadar se zadevne države članice ob uporabi členov 3 in 4 te direktive ne strinjajo o tem, katera država članica ima pristojnost, o tem nemudoma obvestijo Komisijo. Komisija lahko od skupine evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA) zahteva, da zagotovi mnenje o zadevi v roku 15 delovnih dni od predložitve zahteve Komisije. Če Komisija zahteva mnenje skupine ERGA, se časovne omejitve iz člena 3(5) in člena 4(5) začasno prekinejo, dokler skupina ERGA ne sprejme mnenja.“;

- (4) člen 3 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 3

1. Države članice zagotovijo svobodo sprejemanja avdiovizualnih medijskih storitev iz drugih držav članic in ne omejujejo njihovega ponovnega razširjanja na svojem ozemlju zaradi razlogov, ki sodijo na področja, ki jih usklajuje ta direktiva.

2. Državam članicam je dovoljeno začasno odstopanje od odstavka 1, če avdiovizualna medijska storitev, ki jo zagotavlja ponudnik medijskih storitev pod pristojnostjo druge države članice:

(a) očitno, resno in huje krši člen 6 ali 12 ali oba;

(b) posega ali predstavlja resno in hudo tveganje poseganja v javno varnost, vključno z varovanjem nacionalne varnosti in obrambe; ali

(c) posega ali predstavlja resno in hudo tveganje poseganja v javno zdravje.

3. Države članice lahko uporabijo odstavek 2 samo v primeru, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) ponudnik medijskih storitev je po mnenju zadevne države članice v zadnjih 12 mesecih pred uradnim obvestilom iz točke (b) tega odstavka kršil odstavek 2(a), 2(b) ali 2(c) v vsaj dveh primerih;

(b) zadevna država članica je pisno uradno obvestila ponudnika medijskih storitev, državo članico s pristojnostjo nad ponudnikom in Komisijo o domnevnih kršitvah in ukrepih, ki jih namerava sprejeti, če znova pride do takih domnevnih kršitev;

(c) na podlagi posvetovanj z državo članico s pristojnostjo nad ponudnikom in Komisijo ni prišlo do sporazumne poravnave v enem mesecu od uradnega obvestila iz točke (b);

(d) ponudnik medijske storitve je kršil odstavek 2(a), 2(b) ali 2(c) vsaj enkrat po uradnem obvestilu iz točke (b) tega odstavka;

(e) država članica, ki pošlje uradno sporočilo je spoštovala pravico zadevnega ponudnika medijske storitve do obrambe, predvsem pa je ponudniku medijskih storitev omogočila, da izrazi svoje mnenje o domnevnih kršitvah in ukrepih, ki jih namerava sprejeti navedena država članica. Ta mnenja in mnenja države članice s pristojnostjo bo ustrezno upoštevala.

Točki 3(a) in 3(d) se uporabljata samo v zvezi z linearnimi storitvami.

4. Komisija se v treh mesecih po uradnem obvestilu o ukrepih, ki jih je sprejela država članica ob uporabi odstavkov 2 in 3, ter po posvetovanju s skupino ERGA odloči, ali

so ti ukrepi združljivi s pravom Unije. Navedeni rok začne teči na dan po prejemu popolnega uradnega obvestila. Uradno obvestilo se šteje za popolno, če v treh mesecih od njegovega prejema ali od prejema kakršnih koli zahtevanih dodatnih podatkov, Komisija ne zahteva nobenih dodatnih podatkov.

Če Komisija meni, da je uradno obvestilo nepopolno, zahteva vse potrebne dodatne podatke. Komisija obvesti državo članico o prejemu odziva na navedeno zahtevo.

Kadar zadevna država članica ne zagotovi zahtevanih podatkov v roku, ki ga je določila Komisija, ali zagotovi nepopolne podatke, se Komisija odloči, da so ukrepi, ki jih je sprejela država članica v skladu z odstavkom 2, nezdružljivi s pravom Unije. Če se Komisija odloči, da so ukrepi nezdružljivi s pravom Unije, država članica nemudoma prekliče zadevne ukrepe.

5. Odstavka 3 in 4 ne posegata v uporabo kakršnega koli postopka, pravnega sredstva ali sankcije za zadevne kršitve v državi članici s pristojnostjo nad zadevnim ponudnikom medijskih storitev.

6. Države članice lahko v nujnih primerih odstopajo od pogojev iz odstavkov 3(b) in 3(c). V takem primeru je treba o ukrepih čim prej uradno obvestiti Komisijo in državo članico, pod katere pristojnost spada ponudnik medijskih storitev, in navesti razloge, zaradi katerih država članica meni, da gre za tako nujen primer, da je treba uporabiti odstopanje od navedenih pogojev.

7. Komisija brez poseganja v možnost države članice, da sprejme ukrepe iz odstavka 6, čim prej preveri združljivost uradno sporočenih ukrepov s pravom Unije. Če Komisija ugotovi, da ukrepi niso združljivi s pravom Unije, Komisija od zadevne države članice zahteva, da opusti sprejetje načrtovanih ukrepov ali da navedene ukrepe nemudoma prekliče.

8. Države članice in Komisija si redno izmenjujejo izkušnje in dobre prakse v zvezi s postopkom iz odstavkov 2 in 7 v okviru odbora za stike, ustanovljenega v skladu s členom 29 in skupino ERGA.“;

(5) člen 4 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice lahko od ponudnikov medijskih storitev pod svojo pristojnostjo zahtevajo, da ravnajo v skladu s podrobnejšimi ali strožjimi pravili v zvezi s členoma 5 in 6, členom 6a, členi 9, 10, 11, 12, 13, 16, 17, členi od 19 do 26, členom 30 in členom 30a, če so ta pravila v skladu s pravom Unije.“;

(b) v odstavku 3 se za točko (b) prvega pododstavka vstavi naslednji drugi pododstavek:

„Država članica, ki je ukrepala v skladu s z odstavkom 2(a) in odstavkom 2(b), mora utemeljiti razloge, na katerih temelji njena ocena domnevnega izogibanja.“;

(c) odstavek 4 in 5 se nadomestita z naslednjim:

„4. Država članica lahko sprejme ukrepe v skladu z odstavkom 3, samo če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) Komisijo in državo članico, v kateri ima izdajatelj televizijskega programa sedež, je uradno obvestila o svojem namenu sprejetja takšnih ukrepov, pri tem pa utemeljila razloge, na katerih temelji njena ocena;

(b) spoštovala je pravico zadevnega izdajatelja televizijskih programov do obrambe, predvsem pa je izdajatelju televizijskih programov omogočila, da izrazi svoje mnenje o domnevni kršitvi in ukrepih, ki jih namerava sprejeti država članica priglasiateljica;

(c) Komisija je po posvetovanju s skupino ERGA odločila, da so ukrepi združljivi s pravom Unije in zlasti da so ocene države članice, ki sprejme te ukrepe v skladu z odstavkoma 2 in 3, pravilno utemeljene.

5. Komisija odloči v treh mesecih po prejemu uradnega obvestila iz odstavka 4(a). Navedeni rok začne teči na dan po prejemu popolnega uradnega obvestila. Uradno obvestilo se šteje za popolno, če v treh mesecih od njegovega prejema ali od prejema kakršnih koli zahtevanih dodatnih podatkov, Komisija ne zahteva nobenih dodatnih podatkov.

Kadar Komisija meni, da je uradno obvestilo nepopolno, zahteva vse potrebne dodatne podatke. Komisija obvesti državo članico o prejemu odziva na navedeno zahtevo.

Kadar zadevna država članica ne zagotovi zahtevanih podatkov v roku, ki ga je določila Komisija, ali zagotovi nepopolne podatke, se Komisija odloči, da so ukrepi, ki jih je sprejela država članica v skladu z odstavkom 3, nezdružljivi s pravom Unije. Če Komisija odloči, da ukrepi niso združljivi s pravom Unije, se zadevna država članica vzdrži sprejetja načrtovanih ukrepov.“;

(d) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Države članice spodbujajo sourejanje in samourejanje na podlagi pravil ravnanja, sprejetih na nacionalni ravni na področjih, ki jih usklajuje ta direktiva, v obsegu, ki ga dopuščajo njihovi pravni sistemi. Ta pravila so takšna, da jih glavne zainteresirane strani v zadevnih državah članicah na splošno sprejemajo. Pravila ravnanja jasno in nedvoumno opredeljujejo svoje cilje. Zagotavljajo redno, pregledno in neodvisno spremljanje ter ocenjevanje doseganja opredeljenih ciljev. Zagotavljajo učinkovito izvrševanje, vključno z učinkovitimi in sorazmernimi sankcijami, kadar je to ustrezno.

Osnutke pravil ravnanja Unije iz člena 6a (3), člena 9(2) in člena 9(4) ter spremembe ali razširitve obstoječih pravil ravnanja Unije Komisiji predložijo podpisniki teh pravil.

Komisija lahko od skupine ERGA zahteva, da zagotovi mnenje o osnutkih, spremembah ali razširitvah navedenih pravil. Komisija lahko objavi ta pravila kot ustrezna.“;

(6) naslov poglavja III se nadomesti z naslednjim:

„DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA AVDIOVIZUALNE MEDIJSKE STORITVE“;

(7) v členu 5 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) država članica, ki ima pristojnost nad ponudniki medijskih storitev, in pristojni regulativni ali nadzorni organi.“;

(8) člen 6 se nadomesti z naslednjim:

„Države članice s primernimi sredstvi zagotovijo, da avdiovizualne medijske storitve, ki jih opravljajo ponudniki medijskih storitev pod njihovo sodno pristojnostjo, ne vsebujejo nobenega spodbujanja nasilja ali sovraštva, usmerjenega v skupino oseb ali člana take skupine, ki jo opredeljuje spol, rasno ali etnično poreklo, vera ali prepričanje, invalidnost, starost ali spolna usmerjenost.“;

- (9) vstavi se naslednji člen 6a:

„Člen 6a

1. Države članice zagotovijo, da ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev za gledalce zagotovijo dovolj informacij o vsebini, ki bi lahko ogrozila telesni, duševni in moralni razvoj mladoletnikov. Države članice lahko v ta namen uporabijo sistem deskriptorjev, ki opisuje naravo vsebine avdiovizualne medijske storitve.

2. Pri izvajanju tega člena države članice spodbujajo sourejanje.

3. Komisija in skupina ERGA spodbujata ponudnike medijskih storitev, da si izmenjajo dobre prakse o sistemih sourejanja iz celotne Unije. Kadar je to ustrezno, Komisija olajša oblikovanje pravil ravnanja Unije.“;

- (10) člen 7 se črta;

- (11) člen 9 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice in Komisija spodbujajo oblikovanje pravil ravnanja za samourejanje in sourejanje v zvezi z neprimernimi avdiovizualnimi komercialnimi sporočili, ki spremljajo programe s pomembnim deležem otroškega občinstva ali so njihov del, o hrani in pijači, ki vsebuje hranila in snovi s prehranskim ali fiziološkim učinkom, katerih prekomerno uživanje v celotni prehrani ni priporočljivo, kot so zlasti maščobe, transmaščobne kisline, sol ali natrij in sladkorji.

Ta pravila ravnanja bi bilo treba uporabljati za učinkovito zmanjševanje izpostavljenosti mladoletnikov avdiovizualnim komercialnim sporočilom o hrani in pijači, ki imata visoko vsebnost soli, sladkorja ali maščob ali ki drugače ne ustrezata nacionalnim ali mednarodnim prehranskim smernicam. Ta pravila bi morala zagotoviti, da avdiovizualna komercialna sporočila ne smejo poudarjati pozitivnih lastnosti prehranskih vidikov take hrane in pijače.

Komisija in skupina ERGA spodbujata izmenjavo dobrih praks o sistemih samourejanja in sourejanja iz celotne Unije. Kadar je to ustrezno, Komisija olajša oblikovanje pravil ravnanja Unije.“;

(b) vstavita se naslednja odstavka 3 in 4:

„3. Države članice in Komisija spodbujajo oblikovanje pravil ravnanja na podlagi samourejanja in sourejanja v zvezi z neprimernimi avdiovizualnimi komercialnimi sporočili za alkoholne pijače. Ta pravila je treba uporabljati za učinkovito omejevanje izpostavljenosti mladoletnikov avdiovizualnim komercialnim sporočilom za alkoholne pijače.

4. Komisija in skupina ERGA spodbujata izmenjavo dobrih praks o sistemih samourejanja in sourejanja iz celotne Unije. Kadar se šteje za ustrezno, Komisija olajša oblikovanje pravil ravnanja Unije.“;

- (12) v členu 10 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ne smejo neposredno spodbujati nakupa ali najema blaga ali storitev;“;

- (13) člen 11 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 11

1. Odstavki 2, 3 in 4 se uporabljajo le za programe, ustvarjene po 19. decembru 2009.

2. Promocijsko prikazovanje izdelkov je dovoljeno v vseh avdiovizualnih medijskih storitvah, razen v poročilih in aktualno informativnih programih, programih za varstvo potrošnikov, programih za verske vsebine in programih s pomembnim deležem otroškega občinstva.

3. Programi s promocijskim prikazovanjem izdelkov izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) na njihovo vsebino in v primeru razširjanja televizijskih programov na njihov spored se nikakor ne sme vplivati tako, da bi to posegalo v odgovornost in uredniško neodvisnost ponudnika medijskih storitev;

(b) ne smejo neposredno spodbujati nakupa ali najema blaga ali storitev;

(c) gledalci so jasno obveščeni o obstoju promocijskega prikazovanja izdelkov. Programi s promocijskim prikazovanjem izdelkov so ustrezno označeni na začetku in koncu programa ter ob nadaljevanju predvajanja programa po oglaševalskem premoru, da gledalci ne bi bili zmedeni;

Države članice lahko izjemoma opustijo zahteve iz točke (c), če zadevnega programa ni ustvaril niti ga ni naročil sam ponudnik medijskih storitev oziroma z njim povezano podjetje.

4. V vsakem primeru pa programi ne vsebujejo promocijskega prikazovanja:

(a) tobačnih izdelkov ali cigaret ali promocijskega prikazovanja izdelkov podjetij, katerih glavna dejavnost je izdelava ali prodaja cigaret in drugih tobačnih izdelkov;

(b) posamičnih zdravil ali zdravljenja, ki so na voljo le na recept v državi članici, pod katere pristojnost spada ponudnik medijskih storitev.“;

(14) člen 12 se nadomesti z naslednjim in prestavi v poglavje III:

„Člen 12

Države članice z ustreznimi ukrepi zagotovijo, da so programi, ki jih zagotavljajo ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo in ki bi lahko resno ogrozili telesni, duševni in moralni razvoj mladoletnikov, dostopni le na način, ki zagotavlja, da jih mladoletniki praviloma ne bodo mogli slišati ali videti. Taki ukrepi lahko vključujejo izbiro časa razširjanja, orodja za preverjanje starosti ali druge tehnične ukrepe. Ti ukrepi so sorazmerni z morebitnim škodljivim učinkom programa.

Za najbolj škodljivo vsebino, kot sta neupravičeno nasilje in pornografija, veljajo najstrožja merila, na primer kodiranje podatkov in učinkovit starševski nadzor.“;

(15) člen 13 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

1. Države članice zagotovijo, da ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo pod njihovo pristojnostjo namenijo evropskih delom vsaj 20-odstotni delež v svojih katalogih in jim pripišejo ustrezen pomen.

2. Države članice lahko od ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo pod njihovo pristojnostjo zahtevajo, da finančno prispevajo k produkciji evropskih del, vključno z neposredno naložbo v vsebino in prispevki v nacionalne sklade. Države

članice lahko take finančne prispevke zahtevajo od ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo, ki so ciljno usmerjeni v občinstva na njihovem ozemlju, ampak imajo sedež v drugih državah članicah. V tem primeru finančni prispevek temelji le na prihodkih, ki so ustvarjeni na ozemljih držav članic, v katera so usmerjene storitve. Kadar država članica, v kateri ima ponudnik sedež, naloži finančni prispevek, upošteva vse finančne prispevke, ki so jih naložile države članice, v ozemlja katerih so storitve usmerjene. Vsi finančni prispevki so skladni s pravom Unije, zlasti s pravili o državni pomoči.

3. Države članice Komisijo najpozneje do [datum – najpozneje tri leta po sprejetju] in nato vsaki dve leti obvestijo o izvajanju odstavkov 1 in 2.

4. Komisija na podlagi informacij, ki jih zagotovijo države članice, in neodvisne študije poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi odstavkov 1 in 2, pri čemer upošteva tržni in tehnološki razvoj ter cilj kulturne raznolikosti.

5. Države članice opustijo zahteve iz odstavkov 1 in 2 za ponudnike z majhnim prometom ali majhnim občinstvom ali če so ponudniki mala in mikropodjetja. Države članice lahko opustijo take zahteve v primerih, kadar bi bile težko izvedljive ali neupravičene zaradi narave ali področja avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo.“;

(16) v členu 20 se prvi stavek odstavka 2 nadomesti z naslednjim:

„Prenašanje televizijskih filmov (iz česar so izvzete nadaljevanke, nanizanke in dokumentarci), kinematografskih del in poročil lahko televizijsko oglaševanje in/ali televizijska prodaja prekine enkrat v rednem časovnem intervalu, ki traja najmanj 20 minut.“;

(17) člen 23 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 23

1. Dnevni delež televizijskih oglaševalskih vložkov in vložkov televizijske prodaje v času od 7:00 do 23:00 ne sme preseči 20 %.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za:

(a) napovedi, ki jih izdajatelj televizijskega programa predvaja v zvezi s svojimi programi in pomožnimi izdelki, ki izhajajo neposredno iz teh programov, ali v zvezi s programi drugih subjektov, ki so del iste medijske skupine;

(b) sponzorirane objave;

(c) promocijsko prikazovanje izdelkov.“;

(18) poglavje VIII se črta;

(19) vstavi se naslednje poglavje IXa:

„POGLAVJE IXa

DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA STORITVE PLATFORME ZA IZMENJAVO VIDEOV

Člen 28a

1. Države članice brez poseganja v člena 14 in 15 Direktive 2000/31/ES zagotovijo, da ponudniki platforme za izmenjavo videov sprejmejo ustrezne ukrepe za:

(a) zaščito mladoletnikov pred vsebino, ki bi lahko ogrozila njihov telesni, duševni in moralni razvoj;

(b) zaščito vseh državljanov pred vsebino, ki vsebuje spodbujanje nasilja ali sovraštva, usmerjenega v skupino oseb ali člana take skupine, ki jo opredeljuje spol, rasa, barva, vera, poreklo ali nacionalna ali etnična pripadnost.

2. To, kar določa ustrezen ukrep za namene odstavka 1, se opredeli v okviru narave zadevne vsebine, škode, ki jo lahko povzroči, značilnosti kategorije oseb, ki se jih zaščititi, ter zadevnih pravic in legitimnih interesov, vključno s temi, ki jih imajo ponudniki platforme za izmenjavo videov, in uporabniki, ki so ustvarili in/ali naložili vsebino, ter javnim interesom.

Ti ukrepi zajemajo, kot je to ustrezno:

(a) opredelitev in uporabo pojmov spodbujanja nasilja ali sovraštva iz odstavka 1(b) in vsebine, ki bi lahko ogrozila telesni, duševni in moralni razvoj mladoletnikov, v skladu s členom 6 oziroma 12, v pogojih ponudnikov platforme za izmenjavo videov;

(b) vzpostavitev in upravljanje mehanizmov, s katerimi lahko uporabniki platform za izmenjavo videov zadevnega ponudnika platforme za izmenjavo videov o vsebini iz odstavka 1, ki je shranjena na njegovi platformi, obvestijo ali tako vsebino označijo;

(c) vzpostavitev in upravljanje sistemov za preverjanje starosti za uporabnike platform za izmenjavo videov v zvezi z vsebino, ki bi lahko ogrozila telesni, duševni in moralni razvoj mladoletnikov;

(d) vzpostavitev in upravljanje sistemov, ki uporabnikom platform za izmenjavo videov omogočajo ocenjevanje vsebine iz odstavka 1;

(e) zagotavljanje sistemov starševskega nadzora v zvezi z vsebino, ki bi lahko ogrozila telesni, duševni in moralni razvoj mladoletnikov;

(f) vzpostavitev in upravljanje sistemov, s katerimi ponudniki platform za izmenjavo videov uporabnikom takih platform pojasnijo, kako so obravnavali obveščanje in označevanje iz točke (b).

3. Države članice za namene izvajanja ukrepov iz odstavkov 1 in 2 spodbujajo sourejanje, kot je določeno v členu 4(7).

4. Države članice vzpostavijo potrebne mehanizme za ocenjevanje ustreznosti ukrepov iz odstavkov 2 in 3, ki jih sprejmejo ponudniki platforme za izmenjavo videov. Države članice prenesejo to nalogo na organe, imenovane v skladu s členom 30.

5. Države članice ponudnikom platforme za izmenjavo videov ne naložijo ukrepov, ki so strožji od tistih iz odstavkov 1 in 2. Državam članicam ni preperečeno nalaganje strožjih ukrepov v zvezi z nezakonito vsebino. Ob sprejetju takih ukrepov upoštevajo pogoje iz prava Unije, ki se uporablja, kot so, kadar je to ustrezno, pogoji iz členov 14 in 15 Direktive 2000/31/ES ali člena 25 Direktive 2011/93/EU.

6. Države članice zagotovijo, da so na voljo mehanizmi reševanja pritožb in pravnih sredstev za reševanje sporov med uporabniki in ponudniki platforme za izmenjavo videov v zvezi z uporabo ustreznih ukrepov iz odstavkov 1 in 2.

7. Komisija in skupina ERGA spodbujata ponudnike platforme za izmenjavo videov, da si izmenjajo dobre prakse o sistemih sourejanja iz celotne Unije. Kadar je to ustrezno, Komisija olajša oblikovanje pravil ravnanja Unije.

8. Ponudniki platforme za izmenjavo videov ali, kadar je to ustrezno, organizacije, ki predstavljajo te ponudnike v zvezi s tem, Komisiji predložijo osnutke pravil ravnanja Unije in spremembe obstoječih pravil ravnanja Unije. Komisija lahko od skupine ERGA zahteva, da zagotovi mnenje o osnutkih, spremembah ali razširitvah teh pravil ravnanja. Komisija lahko ta pravila ravnanja ustrezno oglašuje.

Člen 28b

1. Države članice zagotovijo, da se za ponudnike platforme za izmenjavo videov, ki nimajo sedeža na njihovem ozemlju, vendar imajo matično ali hčerinsko družbo s sedežem na njihovem ozemlju ali so del skupine, drug subjekt te skupine pa ima sedež na njihovem ozemlju, šteje, da imajo sedež na njihovem ozemlju za namene člena 3(1) Direktive 2000/31/ES.

Za namene uporabe prvega pododstavka, kadar imajo matična ali hčerinska družba ali drug subjekt skupine sedež v različnih državah članicah, se za ponudnika šteje, da ima sedež v državi članici, kjer ima sedež njegova matična družba, če pa tega sedeža ni v državi članici, se šteje, da ima sedež tam, kjer ima sedež njegova hčerinska družba, če pa tega sedeža ni v državi članici, se šteje, da ima sedež tam, kjer ima sedež drugi subjekt skupine.

Za namene uporabe drugega pododstavka, kadar je več hčerinskih družb, vsaka od teh pa ima sedež v drugi državi članici, ali kadar je več drugih subjektov skupine, vsak od teh pa ima sedež v drugi državi članici, zadevne države članice zagotovijo, da ponudnik določi, v kateri od teh držav članic se šteje, da ima sedež.

2. Države članice Komisiji sporočijo seznam ponudnikov platforme za izmenjavo videov s sedežem na njihovem ozemlju in merila iz člena 3(1) Direktive 2000/31/ES in odstavka 1, na katerih temelji njihova pristojnost. Seznam redno posodablja. Komisija zagotovi, da imajo pristojni neodvisni regulativni organi dostop do teh podatkov.“;

(20) naslov poglavja XI se nadomesti z naslednjim:

„REGULATIVNI ORGANI DRŽAV ČLANIC“;

(21) člen 30 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 30

1. Vsaka država članica imenuje enega ali več neodvisnih nacionalnih regulativnih organov. Države članice zagotovijo, da so ti organi ločeni s pravnega vidika in funkcionalno neodvisni od katerega koli drugega javnega ali zasebnega organa. To ne posega v možnost držav članic, da ustanovijo regulatorje, ki nadzirajo različne sektorje.

2. Države članice zagotovijo, da nacionalni regulativni organi izvajajo svoja pooblastila nepristransko, pregledno in v skladu s cilji te direktive, zlasti v zvezi s pluralnostjo medijev, kulturno raznolikostjo, varstvom potrošnikov, notranjim trgov in spodbujanjem poštene konkurence.

Nacionalni regulativni organi ne bodo zahtevali navodila ali jih sprejeli od katerega koli drugega organa v zvezi z izvajanjem nalog, ki so jim bile dodeljene v skladu z nacionalno zakonodajo, ki izvaja pravo Unije. To ne preprečuje nadziranja teh organov v skladu z nacionalnim ustavnim pravom.

3. Pristojnosti in pooblastila neodvisnih regulativnih organov in načini, ki omogočajo, da ti organi sprejmejo odgovornost, so jasno opredeljeni v zakonodaji.

4. Države članice zagotovijo, da imajo nacionalni regulativni organi ustrezna izvršilna pooblastila za učinkovito opravljanje svojih nalog.

5. Vodjo nacionalnega regulativnega organa ali člane kolektivnega telesa, ki izvršujejo to nalogo v okviru nacionalnega regulativnega organa, je mogoče odpustiti, samo če ne izpolnjujejo več pogojev, zahtevanih za opravljanje njihovih dolžnosti, ki so vnaprej opredeljene v nacionalni zakonodaji. Odločitev o odpustitvi in obrazložitev se javno objavita.

6. Države članice zagotovijo, da imajo neodvisni nacionalni regulativni organi ločene letne proračune. Proračuni se objavijo. Države članice tudi zagotovijo, da imajo nacionalni regulativni organi ustrezna finančna sredstva in človeške vire, ki jim omogočajo opravljanje dodeljenih nalog ter dejavno sodelovanje in prispevanje k skupini ERGA.

7. Države članice zagotovijo, da na nacionalni ravni obstajajo učinkoviti mehanizmi, ki vsem uporabnikom, ponudnikom medijskih storitev ali ponudnikom platforme za izmenjavo videov, za katere je nacionalni regulativni organ izdal odločbo, omogočajo pravico do pritožbe zoper odločbo pri pritožbenem organu. Pritožbeni organ je neodvisen od strani, ki so udeležene v pritožbi.

Ta pritožbeni organ, ki bi moralo biti sodišče, ima ustrezno strokovno znanje za učinkovito opravljanje svojih nalog. Države članice zagotovijo, da se vsebina same zadeve primerno upošteva in da je na voljo učinkovit pritožbeni mehanizem.

Odločba nacionalnega regulativnega organa velja, dokler ni znan rezultat pritožbe, razen če so v skladu z nacionalno zakonodajo sprejeti začasni ukrepi.“;

(22) vstavi se naslednji člen 30a:

„Člen 30a

1. S to direktivo se ustanovi skupina evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA).

2. Sestavljajo jo neodvisni nacionalni regulativni organi na področju avdiovizualnih medijskih storitev. Predstavljajo jih vodje ali imenovani visoki predstavniki nacionalnega regulativnega organa z glavno odgovornostjo za nadzor avdiovizualnih medijskih storitev, če pa nacionalni regulativni organ ne obstaja, jih predstavljajo drugi predstavniki, ki so izbrani na podlagi njihovih postopkov. Na srečanjih skupine sodeluje predstavnik Komisije.

3. Skupina ERGA opravlja naslednje naloge:

(a) svetovanje in pomoč Komisiji pri njenem delu, da zagotovi dosledno izvajanje regulativnega okvira za avdiovizualne medijske storitve v vseh državah članicah;

(b) svetovanje in pomoč Komisiji v zvezi z vsemi zadevami, ki so povezane z avdiovizualnimi medijskimi storitvami in so pod pristojnostjo Komisije. Skupina se lahko posvetuje z udeleženci na trgu, potrošniki in končnimi uporabniki, da zbere potrebne podatke, če je to upravičeno, da lahko svetuje Komisiji o določenih vprašanjih;

(c) zagotavljanje izmenjave izkušenj in dobre prakse v zvezi z uporabo regulativnega okvira za avdiovizualne medijske storitve;

(d) sodelovanje in zagotavljanje informacij njenim članom, ki so potrebne za uporabo te direktive, zlasti v zvezi s členoma 3 in 4 te direktive;

(e) zagotavljanje mnenj na zahtevo Komisije o vprašanjih, ki so predvidena v členu 2(5b), členu 6a(3), členu 9(2) in členu 9(4), ter o kakršnih koli zadevah v zvezi z avdiovizualnimi medijskimi storitvami, zlasti zaščito mladoletnikov in spodbujanjem sovraštva.“;

4. Komisija ima pooblastila za sprejetje poslovnika skupine ERGA z izvedbenim aktom.“;

(23) člen 33 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 33

Komisija spremlja uporabo direktive v državah članicah, vključno z uporabo sourejanja in samourejanja na podlagi pravil, sprejetih na nacionalni ravni.

Komisija najpozneje [*datum – najpozneje štiri leta po sprejetju*], nato pa vsake tri leta Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o uporabi te direktive.

Komisija najpozneje [*datum – najpozneje deset let po sprejetju*], Evropskemu parlamentu in Svetu predloži naknadno oceno, ki so ji priloženi, kadar je to ustrezno, predlogi za njen pregled, da se izmeri učinek direktive in njena dodana vrednost.“

Člen 2

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo do [*datum – najpozneje v enem letu po začetku veljavnosti*]. Besedila navedenih predpisov nemudoma sporočijo Komisiji.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik